

ชุดประสบการณ์การเรียนรู้

ด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
(ฉบับสมบูรณ์)

จัดทำโดย

คณะอนุกรรมการการจัดการความรู้
ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	๑
บทที่ ๒ คลังความรู้	๒
คลังความรู้ที่ ๑ บริบทของการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	๒
คลังความรู้ที่ ๒ กระบวนการของการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	๔
คลังความรู้ที่ ๓ เทคนิควิธีการที่ทำให้การเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ประสบความสำเร็จ	๑๒
คลังความรู้ที่ ๔ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหามีเกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ผล งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้ประสบความสำเร็จ	๑๕
คลังความรู้ที่ ๕ คุณลักษณะของคณาจารย์ที่มีความเป็นเลิศด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยและ งานสร้างสรรค์	๒๐
บทที่ ๓ บทสรุป	๒๓
ภาคผนวก	๒๗
ภาคผนวก ก คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้	๒๘
ภาคผนวก ข คำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการการจัดการความรู้	๓๐
ภาคผนวก ค รายชื่อคณะ/สถาบัน/วิทยาลัยที่ส่งแบบถอดความด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัย และงานสร้างสรรค์	๓๓

ชุดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมา

คณะอนุกรรมการคลังความรู้ด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ภายใต้การทำงานของคณะกรรมการจัดการความรู้มหาวิทยาลัยรังสิต มีบทบาทหน้าที่สำคัญในการจัดทำชุดประสบการณ์ โดยการถอดบทเรียนองค์ความรู้ด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ จากคณะ/สถาบัน/วิทยาลัย จำนวน ๓๐ หน่วยงาน ความรู้ดังกล่าวเป็นการแปลงความรู้ที่ฝังลึกในตัวนักวิจัย (tacit knowledge) ที่มีความเป็นเลิศด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ให้เป็นความรู้ที่ปรากฏชัดเจน (explicit knowledge) อยู่ในรูปแบบที่สามารถเผยแพร่และแบ่งปันประสบการณ์ เพื่อให้คณาจารย์บุคคลที่สนใจ ประชาคมวิจัย สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ด้านการพัฒนาการเผยแพร่ผลงานวิจัย ซึ่งจะส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ขององค์กร โดยตัวแบบที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม มีองค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการคือ เป้าหมายของการแลกเปลี่ยนความรู้ การแลกเปลี่ยนความรู้ และผลลัพธ์ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือ “คลังความรู้”

วัตถุประสงค์ของการถอดบทเรียน

๑. สร้างบรรยากาศแห่งการแบ่งปัน แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ด้วยวิธีการเล่าเรื่อง โดยถอดบทเรียนจากบุคคลต้นแบบในคณะ/สถาบัน/วิทยาลัย
๒. รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ ชุดประสบการณ์ด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
๓. เผยแพร่ เชิญชวน ทบทวนองค์ความรู้ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้ความรู้จากชุดประสบการณ์

ขั้นตอนหรือวิธีการดำเนินการของการถอดบทเรียน

๑. ศึกษาโครงสร้างหรือขอบเขตของความรู้ที่ต้องการถอดบทเรียนเกี่ยวกับการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
๒. วิเคราะห์ข้อมูลรายบุคคล สังเคราะห์โดยการจัดกลุ่มและสร้างความสัมพันธ์ของข้อมูลขึ้นใหม่
๓. จัดทำชุดประสบการณ์การเรียนรู้ (ฉบับร่าง)
๔. จัดประชุมร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมิน ตรวจสอบ กลั่นกรองความถูกต้องและคุณภาพของชุดประสบการณ์การเรียนรู้ (ฉบับร่าง) ปรับปรุงและจัดทำชุดประสบการณ์การเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์
๕. เผยแพร่ เชิญชวนให้เกิดการใช้ความรู้จากชุดประสบการณ์การเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์

บทที่ ๒

คลังความรู้ด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

การเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นกระบวนการจัดการเผยแพร่ที่ส่งเสริมให้นักวิจัยสามารถพัฒนาความรู้ตามธรรมชาติของศาสตร์สาขาที่ตนชำนาญ หรืออาจบูรณาการสหสาขาวิชาและเติมเต็มความรู้ตามศักยภาพตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การถ่ายทอดองค์ความรู้ที่หลากหลาย โดยมีผลลัพธ์ในภาพรวมคือการพัฒนาตนเอง นักศึกษา องค์กร สังคม และประเทศชาติอย่างต่อเนื่องทั่วถึงและเท่าเทียม

เนื้อหาสาระของบทนี้เป็นผลลัพธ์ที่ได้จากการถอดบทเรียนของคณะ/สถาบัน/วิทยาลัย จำนวน ๓๐ หน่วยงาน คลังความรู้ที่ได้สามารถสรุปเป็นภาพรวมตามเป้าหมายของการถอดความรู้และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ๕ ประการ ดังนี้ ๑) บริบทของการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ๒) กระบวนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ๓) เทคนิควิธีการที่ทำให้การเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ประสบความสำเร็จ ๔) ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และ ๕) คุณลักษณะของคณาจารย์ที่มีความเป็นเลิศด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ โดยมีรายละเอียดของแต่ละส่วนดังนี้

คลังความรู้ที่ ๑

บริบทการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ผลการสรุปและสังเคราะห์บริบทการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากการถอดบทเรียนของคณะ/สถาบัน/วิทยาลัยต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

ในกระบวนการวิจัย ขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งคือการเผยแพร่ผลงานวิจัยหลังการทำวิจัยเสร็จสิ้น การเผยแพร่ผลงานวิจัยนั้นเป็นบทบาทหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดมุมมองที่เข้าใจปัญหาสังคม และเป็นจุดยืนของนักวิชาการที่ควรมีเป้าหมายในการทำงานวิจัยเพื่อส่งเสริมและผลักดันคนในสังคมให้มีความรู้ และความเข้าใจในการหาข้อมูลอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับความเป็นจริงและเป็นไปของสังคม

การเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์สู่สังคมในรูปแบบที่หลากหลาย นอกจากจะทำให้เกิดความก้าวหน้าด้านวิทยาการสามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งในการดำรงตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ยังเป็นต้นทุนทางสังคมให้เป็นผู้ที่มีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ และเป็นแนวทางในการพัฒนาสังคมให้มีความยั่งยืนและส่งผลดีต่อสังคมโดยรวมต่อไป

ปัจจุบันนักวิจัยหลายท่านยังขาดข้อมูลและวิธีการเรื่องการเผยแพร่งานวิจัยในช่องทางต่างๆ ดังนั้นการแลกเปลี่ยนความรู้เรื่องการเผยแพร่งานวิจัยจะช่วยส่งเสริมและเป็นแนวทางให้นักวิจัยมีโอกาสดิพิมพ์และเผยแพร่ผลงานของตนสู่สังคม ซึ่งการนำเสนอผลงานวิจัยในงานประชุมวิชาการนั้นมีประโยชน์

อย่างน้อย ๒ ประการ คือ ๑) ได้ฟังการนำเสนองานวิจัยของนักวิจัย ๒) ได้หัวข้อในการพัฒนางานวิจัยของตนเอง

รูปแบบการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่หลากหลาย หมายรวมถึง

๑. การนำเสนอผลงานวิจัยในรูปแบบของการนำเสนอปากเปล่า หรือแบบโปสเตอร์ ในงานประชุมวิชาการที่มีเอกสารประกอบการประชุม

๒. การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ

๓. การเผยแพร่ในรูปแบบของหนังสือหรือตำราทางวิชาการ

๔. การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในรูปแบบของการจัดนิทรรศการและการออกแบบ การจัดสัมมนาวิชาการและแนวปฏิบัติด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

๕. การเผยแพร่ในรูปแบบของการจัดเวทีชาวบ้าน

เนื้อหาในบทความวิจัยและงานสร้างสรรค์ จะแสดงให้เห็นถึงวิธี แนวคิด การตั้งปัญหา วิธีคิดหาหนทางแก้ปัญหา การอภิปรายสรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ ตลอดจนการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบที่หลากหลายซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพด้านการวิจัยของบุคคล และเกิดการยอมรับในวงวิชาการระดับชาติ รวมทั้งก่อให้เกิดการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติด้วย

การตีพิมพ์เผยแพร่งานวิจัยถือเป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายที่มีความสำคัญในการนำความรู้เผยแพร่สู่สาธารณะ เพื่อประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาและเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาสังคมให้ยั่งยืนต่อไป อย่างไรก็ตามการที่จะประสบความสำเร็จได้ ผู้วิจัยต้องมีพื้นฐานที่เป็นผู้สนใจใฝ่รู้และค้นคว้าหาความรู้อย่างต่อเนื่อง และเกิดการตกผลึกทางความคิดและสามารถต่อยอดความรู้ในลักษณะองค์รวม (holistic) หรือแบบสหวิทยาการ (interdisciplinary) ที่สามารถสนองตอบความสนใจและประโยชน์ของสังคมได้อย่างต่อเนื่องจริงจัง การเผยแพร่ในรูปแบบของบทความทางวิชาการซึ่งเป็นบทความที่มีความยาวไม่มากประกอบด้วย บทนำหรือการนำความที่แสดงเหตุผล/ที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบาย/วิเคราะห์ กระบวนการที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ บทสรุป การอ้างอิง และบรรณานุกรมที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และทันสมัย

การเผยแพร่ในรูปแบบตำราหรือหนังสือที่ดีซึ่งมีเนื้อหาตรงตามชื่อของตำราหรือหนังสือ มีความถูกต้องและครบถ้วนตามหลักวิชาการ การใช้ภาษาอ่านเข้าใจง่ายและใช้ภาษาไทยให้มากที่สุด ผู้อ่านทุกคนสามารถเข้าใจและได้ความหมายเดียวกัน ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำหรือภาษาที่เป็นศัพท์วิชาการมากเกินไป ใช้คำศัพท์วิทยาศาสตร์ถูกต้องตรงตามราชบัณฑิตยสถาน

การมีบุคคลต้นแบบ เช่น อาจารย์ที่ปรึกษา มีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวอย่างที่ดี สามารถกระตุ้นนักวิจัยให้ตระหนักถึงความมุ่งมั่นในการทำงานวิจัยอย่างไม่ย่อท้อ รวมทั้งมีความทุ่มเทด้านการสอนให้นักศึกษาได้รับความรู้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ให้ข้อคิดเกี่ยวกับงานวิจัยที่ทำเพื่อให้เห็นแนวทางและปัญหาที่น่าสนใจ

การจัดเวทีเพื่อให้บุคลากรได้มีโอกาสนำเสนอผลงานวิจัยและสร้างสรรค์ และงานออกแบบ เพื่อเผยแพร่ผลงานที่หลากหลาย เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการ เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงานให้มากยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยสร้างความร่วมมือในการทำวิจัย การสร้างสรรค์ผลงานออกแบบทั้งระหว่างบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านศิลปะและการออกแบบ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

“การคืนข้อมูลสู่ชุมชน” ผ่านการจัดเวทีชาวบ้านก็เป็นวิธีการหนึ่งของกระบวนการเผยแพร่ผลการวิจัย รวมทั้งการจัดทำหนังสือเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับสาธารณะ

การเผยแพร่งานวิจัยด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้มีการสรุปประเด็นการศึกษาค้นคว้าในแบบที่กระชับและตรงประเด็น ทั้งเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาหาความรู้หรือนำไปต่อยอดทางความรู้ หากสามารถเผยแพร่งานศึกษาวิจัยด้วยรูปแบบที่หลากหลาย สามารถสื่อสารกับประชาชนได้ในวงกว้าง ก็จะเป็นการสร้างคุณูปการทางสังคมความรู้อย่างใหญ่หลวง

การมีแรงบันดาลใจด้านงานวิจัย ยกตัวอย่างเช่น งานวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารหลักสูตรอิสลามศึกษาและภาษาอาหรับของมหาวิทยาลัยรังสิต” ซึ่งได้นำผลงานการวิจัยเผยแพร่ในเวทีการประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยรังสิต และมีการจัดทำรูปเล่มเผยแพร่ไปยังสถาบันการศึกษาทั้งรัฐบาลและเอกชนที่สอนศาสนาอิสลามมากกว่า ๒๐ แห่ง

คลังความรู้ที่ ๒

กระบวนการของการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

การเขียนข้อเสนอโครงการและดำเนินการวิจัย

การขอทุนวิจัยเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักวิจัยทั้งผู้ที่เชี่ยวชาญอยู่ในวงการและนักวิจัยหน้าใหม่ เพื่อนำไปสู่การทำวิจัยที่สมบูรณ์แบบ แหล่งเงินทุนวิจัยมีทั้งที่เป็นการสนับสนุนของภายในสถาบัน และจากภายนอกสถาบัน การเข้าถึงแหล่งเงินทุนเหล่านั้น สามารถทำได้โดยเส้นทางปกติและที่เป็นเทคนิคเฉพาะตัว ดังนั้นการเรียนรู้เทคนิคเฉพาะตัวสำหรับการเข้าถึงทุนวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญจึงเป็นประโยชน์มากสำหรับนักวิจัยหน้าใหม่ ในการทำงานวิจัยมีข้อแนะนำ ดังนี้

๑. นักวิจัยควรตระหนักในหน้าที่ที่จะต้องทำงานวิจัยและพัฒนาตนเอง โดยกำหนดเป้าหมายของตนเองให้มีการทำงานวิจัย ๑ เรื่อง/ปี และเห็นถึงความสำคัญของงานวิจัยที่เป็นสิ่งที่ต้องทำในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งยังเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับผู้วิจัยและสถาบันด้วย

๒. การมีความรู้ในการค้นคว้าหาแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย เป็นสิ่งที่นักวิจัยหน้าใหม่ควรตระหนัก ซึ่งแหล่งทุนที่รู้จักกันทั่วไปนั้นมีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เช่น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) โครงการอุตสาหกรรมและวิจัยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี (IRPUS) ฯลฯ การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย

เพื่อขอทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนขนาดใหญ่จากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย ควรมีการทำโครงการวิจัยขนาดย่อย ๆ ระดับภายในสถาบันมาก่อน โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมทำเป็นโครงการพิเศษ

๓. การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอทุนสนับสนุนการทำวิจัย นักวิจัยควรศึกษาระเบียบกฎเกณฑ์ของแหล่งทุนที่จะขอทุนสนับสนุนการทำวิจัย ซึ่งมีข้อกำหนดเฉพาะที่แตกต่างกันไปตามภารกิจของหน่วยงาน นักวิจัยควรเขียนให้ครบตามหัวข้อที่แหล่งทุนกำหนด เช่น ความเป็นมา เหตุใดจึงสนใจที่จะทำงานวิจัย วัตถุประสงค์ ขอบเขตของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง รูปแบบและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ระยะเวลาที่ทำวิจัย รวมถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ พร้อมเอกสารอ้างอิง “ต้องกล้าเขียน แล้วจึงเสนอโครงการเพื่อขอทุน”

๔. หน่วยงานที่มีภารกิจด้านการวิจัย เช่น สถาบัน คณะ วิทยาลัย หน่วยงานควรกำหนดกรอบนโยบายด้านการวิจัย พร้อมทั้งจัดตั้งกลุ่มทีมวิจัยเพื่อร่วมกันทำงานวิจัยที่ส่งผลกระทบเชิงวิชาการรวมถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในวงกว้าง

๕. การกำหนดหัวข้อวิจัย นักวิจัยสามารถกำหนดหัวข้องานวิจัยจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว เช่น รายวิชาที่สอน สารความรู้ที่ได้รับมาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น การเข้าร่วมประชุมวิชาการซึ่งจัดขึ้นโดยสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ การอ่านบทความงานวิจัยอื่น ๆ หรือเรื่องที่นักวิจัยกำลังศึกษาในระดับปริญญาเอก การตั้งคำถามวิจัยที่ชัดเจน สร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ ไม่ซ้ำซ้อนกับงานวิจัยที่มีอยู่เดิม จะทำให้ข้อเสนอโครงการวิจัยมีความน่าสนใจ

๖. การประเมินคุณค่าของงานวิจัย นักวิจัยควรทำการประเมินความเป็นไปได้รวมถึงคุณค่าของงานวิจัยจากข้อเสนอโครงการวิจัย ก่อนที่จะส่งข้อเสนอโครงการเพื่อขอรับทุน

๗. การทบทวนรายงานวิจัย นักวิจัยควรอ่านทบทวน ตรวจสอบบทความวิจัยที่สัมพันธ์กับหัวข้องานวิจัยให้มาก และครอบคลุมประเด็นที่จะทำการวิจัย สำหรับงานวิจัยด้านกฎหมาย ก่อนที่จะเริ่มงานวิจัยในเรื่องใด ควรศึกษาถึงที่มาและแนวทางปฏิบัติของรัฐ ตลอดจนคำพิพากษาของศาลยุติธรรม ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับโลก เพื่อนำมาใช้ในการค้นคว้า และคิดค้นต้นเรื่องหรือชื่อเรื่องที่จะประกอบเป็นเนื้อหาสาระของการวิจัยกฎหมาย เพื่องานนิติบัญญัติ งานตุลาการ งานบริการของรัฐ และองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ สมาคมอาเซียน

เมื่อได้คิดค้นชื่อเรื่องพร้อมด้วยเนื้อหาสาระจนเป็นที่พึงพอใจแล้ว ในข้อเสนอโครงการวิจัยควรมีการประเมินปริมาณงานวิจัยและเวลาหรือกรอบเวลา หรือกำหนดวันเริ่มและวันสิ้นสุดของงานวิจัยแต่ละชิ้นหรือแต่ละชุด

๘. เมื่อรับทราบผลการพิจารณาข้อเสนอโครงการวิจัย หากมีข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัยควรยอมรับ แก้ไขและชี้แจงตามที่คุณวุฒิเสนอแนะ และหากบางข้อเสนอแนะนักวิจัยไม่สามารถปฏิบัติได้ ให้ทำการชี้แจงต่อผู้ทรงคุณวุฒิอย่างเป็นทางการ

๙. ความตรงต่อเวลา เมื่อนักวิจัยได้รับอนุมัติโครงการวิจัย นักวิจัยควรเริ่มดำเนินงานตามแผนที่วางไว้และรักษาเวลาอย่างเคร่งครัด งานที่ต้องพยายามดำเนินการให้เสร็จก่อนเวลา การเสร็จทันเวลาโดยมีเนื้องานครบ ทำให้มีประวัติเป็นนักวิจัยที่ดี

๑๐. การเก็บข้อมูลงานและวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย เมื่อเริ่มทำวิจัยนักวิจัยควรจัดเก็บข้อมูล ตรวจสอบและจัดทำฐานข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ไปพร้อม ๆ กัน ทำให้งานไม่สะสมมากในภายหลัง เมื่อการเก็บข้อมูลสำเร็จ นักวิจัยก็สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว

๑๑. นักวิจัยควรกำหนดเวลาที่จะเริ่มเขียนรายงานวิจัยตามข้อกำหนดของแหล่งทุนวิจัย เพื่อเป็นการกระตุ้นการทำงาน รายงานปัญหาและรายงานความก้าวหน้าของนักวิจัยอย่างต่อเนื่องและป้องกันปัญหาที่นักวิจัยทำงานไม่สำเร็จตามข้อกำหนด

๑๒. การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และมีการดำเนินการไปให้ถึงเป้าหมาย มีแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อการทำวิจัย มีความอดทน เสียสละเวลาให้กับงานวิจัย แลกเปลี่ยนสื่อสารกับผู้มีความรู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น เพื่อนนักวิจัยในสาขาเดียวกัน เปิดใจรับฟังงานวิจัยจากแขนงอื่น ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้มีแนวคิดใหม่มากขึ้น รวมถึงการสร้างเครือข่ายงานวิจัยร่วมระหว่างหน่วยงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่นักวิจัยควรตระหนัก

๑๓. การลงมือทำโดยไม่ต้องคาดหวังผลตอบแทน และไม่ร้องบประมาณหรือการสนับสนุนจากหน่วยงาน หรืออาจจะต้องมีค่าใช้จ่ายที่นักวิจัยต้องใช้งบประมาณของตนเองเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ

๑๔. ขั้นตอนสู่ความสำเร็จ สำหรับวิธีการและขั้นตอนหรือกระบวนการที่ทำให้งานวิจัยประสบความสำเร็จนั้น สิ่งแรกที่ควรตระหนักถึงก่อนเสมอคือ ปัญหาที่กำลังพิจารณาว่าคืออะไร และวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่ทำคืออะไรและเพื่ออะไร นักวิจัยต้องพยายามแจ่มแจ้งว่ามีวิธีการใดบ้างที่จะสามารถแก้ปัญหาที่กำลังพิจารณาซึ่งจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการด้วย จากนั้นจึงเริ่มหาข้อดีและข้อเสียของแต่ละวิธีการให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เมื่อเลือกวิธีการที่จะจัดการปัญหาได้แล้ว ต้องนำมาทดสอบหาข้อผิดพลาดและหาด้วยว่ายังมีวิธีใดอีกที่สามารถปรับปรุงเพื่อให้ได้งานวิจัยที่ดียิ่งขึ้น

๑๕. การขยายผลงานวิจัยสู่ชุมชนและภาคอุตสาหกรรม นำผลการศึกษารายงานวิจัยจากโครงการพิเศษไปเสนอกับภาคอุตสาหกรรมเพื่อจัดทำเป็นงานวิจัยที่มีขนาดใหญ่ขึ้น สำหรับการขยายงานวิจัยสู่ชุมชน ควรเลือกทำงานกับกลุ่มชุมชนที่สนใจก่อน หลังจากนั้นจึงกระจายงานออกไปสู่ชุมชนใกล้เคียงที่สนใจ

๑๖. การได้รับทุนสนับสนุนจากภายนอก ส่งผลให้นักวิจัยมีความน่าเชื่อถือทั้งด้านคุณภาพทางวิชาการและความตรงต่อเวลา ทำให้สามารถขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกมาทยอยซื้อเครื่องมือในการทำวิจัย

๑๗. ประสิทธิผลจากงานวิจัย นักวิจัยสามารถขยายสเกลของงานวิจัยสู่การผลิตระดับโรงงานที่รองรับกระบวนการผลิตที่สามารถเพิ่มผลผลิตได้มากขึ้น

๑๘. การจดสิทธิบัตร เมื่อนักวิจัยมั่นใจในผลงานวิจัยและผลผลิตที่ส่งผลกระทบด้านการใช้ประโยชน์ ควรทำการจดสิทธิบัตรทั้งในแง่ของกระบวนการและตัวผลิตภัณฑ์ พร้อมทั้งคิดสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ

การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

ขั้นตอนในการเผยแพร่ผลงานวิจัย มีลำดับสำคัญดังนี้

๑. การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น ควรทบทวนจากวารสารการวิจัยต่าง ๆ ที่ครอบคลุมเนื้อหาวิชาการที่ต้องการ

๒. เนื้อหาในบทความวิจัยควรครอบคลุมหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ คือ บทคัดย่อ บทนำ วัตถุประสงค์ วิธีการวิจัย ผลการวิจัย วิเคราะห์ผลการวิจัย สรุปผลการวิจัย และเอกสารอ้างอิง

๓. การตีพิมพ์บทความวิจัยให้ประสบความสำเร็จ ควรทำการคัดเลือกวารสารที่จะลงตีพิมพ์ให้เหมาะสมระหว่างเนื้อหาของงานวิจัยกับข้อกำหนดหรือขอบเขตของวารสารนั้น ๆ ดำเนินการตามรูปแบบกระบวนการ การวางแผน ระเบียบวิจัย ข้อกำหนดของวารสาร และส่งบทความให้กองบรรณาธิการ มีการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน จะทำให้การตีพิมพ์บทความวิจัยประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น

๔. ทำการศึกษาข้อมูลประชาสัมพันธ์ที่เชิญชวนให้นักวิจัยนำผลงานลงตีพิมพ์วารสารในประเทศ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะปรากฏในช่องทางต่าง ๆ เช่น บันทึกรวบรวม จดหมายเชิญ หรือเว็บไซต์ เป็นต้น สำหรับวารสารด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ควรศึกษาและสอบถามเรื่องเงื่อนไขและเงื่อนไขของการพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์ เพราะวารสารหลายฉบับ ทีมงานบรรณาธิการได้เตรียมต้นฉบับไว้ครบถ้วนแล้ว หรืออาจมีการกำหนดหัวข้อที่เน้นเฉพาะของแต่ละฉบับ การจัดทำบทความวิจัยด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สามารถจัดทำเป็น ๒ แบบ แบบที่หนึ่งคือแบบทางการ เพื่อนำเสนอตั้งแต่หลักการเหตุผลไปจนถึงผลการศึกษา คือ ย่อจากฉบับเต็มให้เหลือเพียง ๘-๑๕ หน้าพิมพ์หรือตามข้อกำหนดของวารสาร แบบที่สองคือ นำผลการศึกษาในประเด็นใดประเด็นหนึ่งมานำเสนอ ซึ่งในแบบที่สองนี้ทำให้งานวิจัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคุณภาพสามารถนำเสนอเป็นบทความวิจัยได้หลายบทความ

๕. ทำการศึกษาข้อกำหนดต่าง ๆ ของวารสารที่จะส่งไปตีพิมพ์ รวมถึงค่าธรรมเนียมสำหรับการตีพิมพ์ เมื่อเลือกวารสารหรือช่องทางที่จะตีพิมพ์ได้แล้วให้อ่านข้อกำหนดที่ระบุไว้และจัดเตรียมต้นฉบับให้ถูกต้องตามข้อกำหนด ควรเขียนบทความวิจัยให้กระชับเนื่องจากวารสารคิดค่าใช้จ่ายตามจำนวนหน้าตีพิมพ์

๖. ควรพิจารณาวารสารที่มีค่าปัจจัยผลกระทบ (impact factor) ด้านการอ้างอิงที่เหมาะสมกับผลงานวิจัย และอยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) และสอบถามถึงลำดับการรอตีพิมพ์

๗. การจัดเตรียมบทความ (manuscript) ตามรูปแบบที่วารสารกำหนด เมื่อร่างบทความวิจัยเสร็จควรทบทวนจนมั่นใจ จากนั้นส่งให้ทีมวิจัยช่วยกันอ่าน นักวิจัยอาจเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีชื่อเสียงในงานวิจัยประเภทนั้นเป็นผู้เขียนหลัก (corresponding author)

๘. ทำการตรวจสอบ รายการที่ต้องส่งกับบทความตามที่ทางวารสารต้องการ (submission checklist) ให้ครบถ้วน จัดเตรียมจดหมายนำเพื่อส่งถึงบรรณาธิการวารสาร หรือคณะกรรมการจัดการประชุมครั้งนั้น ๆ และทำการตรวจสอบความเรียบร้อยอีกครั้งก่อนจัดส่ง โดยการส่งข้อมูลทั้งจดหมายนำส่ง (cover letter) และบทความ ต้องแน่ใจว่าไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในเรื่องเนื้อหาและรูปแบบการจัดพิมพ์

๙. ผลการตอบรับจากบรรณาธิการอาจต้องใช้เวลา ซึ่งอาจต้องมีการแก้ไขบทความ ทำวิจัยบางส่วนเพิ่มเติม หรืออาจปฏิเสธ หลังจากได้รับการตอบกลับและแนะนำให้แก้ไขเพิ่มเติม ควรปฏิบัติตามอย่างละเอียดทุกขั้นตอน เช่น ทำงานเพิ่มบางส่วน ตอบหรือให้คำอธิบายเหตุผลที่ไม่สามารถทำได้

๑๐. สำหรับการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ ผู้วิจัยต้องศึกษาข้อมูลการส่งผลงาน รวมถึงลักษณะการนำเสนอว่าเป็นการนำเสนอผลงานแบบปากเปล่า หรือโปสเตอร์ การนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการควรศึกษาข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ ล่วงหน้าทั้งเกี่ยวกับสถานที่ จำนวนผู้ฟัง และสไตล์ทัศนูปกรณ์ในห้องประชุม

การเขียนงานวิจัยตีพิมพ์สำหรับนักวิจัยหน้าใหม่

๑. ควรเริ่มต้นจากแนวความคิดง่าย ๆ อย่าคิดให้ซับซ้อนเกินไป เพื่อให้มีก้าวแรกอาจจะเริ่มจากการส่งบทความในงานที่ไม่ยากจนเกินไปก่อน

๒. นักวิจัยหน้าใหม่ ควรเลือกวารสารระดับชาติก่อนการเลือกระดับนานาชาติ

๓. นักวิจัยควรสำรวจศักยภาพของหน่วยงานตนเอง เช่น เครื่องมือ ห้องปฏิบัติการ ผู้ชำนาญเฉพาะด้านที่นักวิจัยสนใจ ผู้ชำนาญด้านสถิติ ควรมีนักวิจัยพี่เลี้ยงช่วยให้คำแนะนำ และขอความร่วมมือและคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งอาจอยู่ในสถาบันเดียวกันหรือในสถาบันที่สำเร็จการศึกษา

๔. เริ่มเขียนบทความวิจัยฉบับแรกโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คอยให้คำชี้แนะทั้งด้านเนื้อหาและด้านภาษา ก่อนส่งไปยังวารสารนั้น ๆ

การเขียนหนังสือประกอบการสอน

ความหมายของหนังสือ หนังสือเป็นผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นโดยมีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ และ/หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงในเชิงเนื้อหาและครอบคลุมโดยไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตร หรือของวิชาหนึ่งวิชาใดในหลักสูตร และไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาหนึ่งวิชาใด ทั้งนี้เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่จัดพิมพ์

รูปแบบของหนังสือเป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วยคำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง และบรรณานุกรม ทั้งนี้ อาจมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัย และครบถ้วนสมบูรณ์ การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบ จนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ ในการเขียนหนังสือมีข้อแนะนำดังนี้

๑. การเขียนหนังสือประกอบการสอน เริ่มจากการสำรวจข้อมูล จากแหล่งหนังสือที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่สนใจ เช่น หัวข้อการกระจายสินค้า

๒. หากหัวข้อที่เขียนในหนังสือประกอบการสอนยังมีหนังสืออ้างอิงไม่มาก จะสามารถค้นหาเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลทั้งในและนอกประเทศ เช่น งานวิจัย บทความวิชาการ หนังสือในสาขาวิชาอื่น ๆ และอาจนำข้อมูลจากการดูงานในสถานประกอบการต่าง ๆ มาใช้เป็นข้อมูลในการเขียนหนังสือ

๓. การเขียนหนังสือต้องมีการกำหนดหัวข้อหลักและหัวข้อย่อย กำหนดวัตถุประสงค์ และเริ่มเขียนรายละเอียดเชิงทฤษฎีไปในหัวเรื่องนั้น ๆ ก่อน จากนั้นเริ่มเขียนเชิงบูรณาการและการนำไปใช้งานจริงในวิชาชีพ

๔. การเพิ่มกรณีศึกษา (case study) ในแต่ละหัวข้อ ในหนังสือประกอบการสอน จะช่วยเพิ่มความเข้าใจให้กับผู้อ่าน

๕. เทคนิคการเขียนหนังสือ ต้องเขียนให้เป็นลักษณะการบอกเรื่องราวให้ผู้อ่านเข้าใจ ซึ่งดูได้จากลักษณะการเขียนของผู้แต่งที่มีชื่อเสียง โดยจำกัดวงการเขียนให้อยู่ในหนังสือวิชาการเท่านั้น

๖. เมื่อเขียนเสร็จในแต่ละบท ต้องตรวจสอบความเข้าใจของเนื้อหาด้วยการอ่านทบทวน และปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเอง ก่อนส่งให้ผู้มีประสบการณ์ตรวจสอบอีกครั้ง

การจัดเวทีแสดงผลงานสร้างสรรค์และประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (กรณีศึกษาคณะศิลปะและการออกแบบ)

๑. วางกลยุทธ์ในการจัดการประชุมวิชาการนานาชาติ ให้เป็นที่สนใจและมองหาผู้ร่วมจัดประชุมในต่างประเทศที่จัดประชุมวิชาการระดับนานาชาติมาก่อน เพื่อจะได้ร่วมกันหาเพื่อนสมาชิกจากต่างประเทศให้ได้อย่างน้อย ๘ ประเทศ ตามข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

๒. กำหนดหัวข้อการจัดการประชุมวิชาการนานาชาติให้น่าสนใจ และมีความสำคัญเหมาะสมกับสถานการณ์ หรือความก้าวหน้าทางวิชาการ โดยทางคณะศิลปะและการออกแบบใช้ชื่อว่า “Work in Progress” ภายใต้หัวข้อ Sustainable Design “Asia Style” โดยจัดงานให้มีกิจกรรม ๓ ส่วน คือ

๒.๑ การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “Traveling Workshop” เพื่อดึงดูดความสนใจของชาวต่างชาติ และตรงกับหัวข้อของงานโดยคณะศิลปะและการออกแบบได้จัดให้ศึกษาวิถีชีวิตชุมชนพื้นเมือง ณ หมู่บ้านลาวซัง จังหวัดสุพรรณบุรี ฟังธรรมและปฏิบัติสมาธิ ณ วัดสุนันทาวาราม จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีความเป็นอยู่แบบพอเพียง และเยี่ยมชมตลาดวัดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม หลังจากนั้นกลับมาสรุปการสัมมนาที่กรุงเทพฯ เพื่อนำเสนอในที่ประชุมวิชาการ

๒.๒ การจัดประชุมวิชาการ โดยเชิญนักออกแบบ นักวิชาการที่มีชื่อเสียง และสร้างผลงานตรงกับหัวข้องานในระดับนานาชาติ ๕ ท่าน จาก ๖ ประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ สาธารณรัฐอินเดีย เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน และจากประเทศไทย

๒.๓ การจัดนิทรรศการผลงานสร้างสรรค์และงานออกแบบของศิลปินและนักออกแบบรับเชิญ คณาจารย์ และบุคคลภายนอกโดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจากระดับนานาชาติ เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกผลงานที่มีคุณภาพเพื่อเข้าแสดงในงานนิทรรศการ และเชิญแขกผู้มีเกียรติเข้าร่วม

๓. การแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงาน (พร้อมกับกำหนดภาระหน้าที่ ให้แก่คณะทำงาน) ได้แก่คณะทำงานฝ่ายวิชาการ คณะทำงานฝ่ายกิจกรรม “Traveling Workshop” คณะทำงานฝ่ายนิทรรศการ คณะทำงานฝ่ายสถานที่ คณะทำงานฝ่ายพิธีการ คณะทำงานฝ่ายประสานงานทั่วไปและจัดเลี้ยง คณะทำงานฝ่ายกิจกรรมพิเศษ คณะทำงานฝ่ายโฆษณา/สื่อประชาสัมพันธ์ คณะทำงานจัดหาผลประโยชน์ คณะทำงานฝ่ายการแสดงแพชั่นโชว์ คณะทำงานฝ่ายถ่ายภาพและวิดีโอ คณะทำงานตรวจสอบข้อมูลของผู้สนใจเข้าร่วมงานผ่านเว็บไซต์ คณะทำงานจัดทำสื่อเพื่อนำเสนอ

๔. วางแผนและควบคุมการทำงานตามตารางเวลาในแต่ละด้าน โดยมีกำหนดการจัดประชุมเพื่อติดตามผลเป็นระยะ ๆ และควรมีการเตรียมงานอย่างน้อย ๖ – ๑๒ เดือนก่อนการจัดงาน

๕. ทำการประสานงานกับผู้ที่มีความประสงค์จะเดินทางมาร่วมงานชาวต่างทั้งที่ทางมหาวิทยาลัยรังสิตมอบทุนและท่านที่สำรองค่าใช้จ่ายเอง เพื่อบริการในด้านความสะดวกต่างๆ รวมทั้งการประกันอุบัติเหตุ ยานพาหนะ ที่พัก อาหาร และยา เป็นต้น โดยเฉพาะชาวญี่ปุ่นซึ่งเน้นเรื่องความปลอดภัยเป็นหลัก

๖. การจัดทำเว็บไซต์ <http://www.rsu-ids๒๐๑๒.com> และ <http://www.designresearchsociety.org> เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และเป็นช่องทางการติดต่อสอบถามข้อมูลต่าง ๆ ของการประชุมวิชาการนานาชาติ The 1st Rangsit University International Design Symposium 2012 “Work in Progress” เพื่อให้ผู้สมัครเข้าร่วมงานสามารถลงทะเบียนและชำระเงินผ่านอินเทอร์เน็ต และมีการประชาสัมพันธ์ผ่านหนังสือเชิญไปยังสถาบันและหน่วยงานต่าง ๆ ให้ทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๔ – ๖ เดือน

๗. กำหนดให้มีการประชุมเพื่อเตรียมงานทั้งในระดับคณะกรรมการ ร่วมกับคณะกรรมการจัดงาน The 7th International Conference for Design for Sustainability of Japan และคณะทำงานแต่ละชุด โดยให้หัวหน้าคณะทำงานติดตามรายงานความคืบหน้าเพื่อรายงานในการประชุมระดับคณะกรรมการ เพื่อระดมความคิดในการแก้ปัญหาให้การจัดงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพที่สุด

๘. เมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการ สรุปผลการดำเนินงาน จัดทำรายงานการประชุมวิชาการ และการจัดแสดงนิทรรศการในรูปแบบสื่อบันทึก เพื่อเป็นหลักฐานการจัดงาน

๙. การประเมินผลการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการจัดการประชุมครั้งต่อไป และมอบรางวัลแก่คณะทำงานในความสำเร็จที่เกิดขึ้น

การเผยแพร่ผลงานวิจัยผ่านการจัดเวทีชาวบ้าน

การคืนข้อมูลสู่ชุมชน เป็นลักษณะของการจัดเวทีชาวบ้านให้กับพื้นที่ชุมชนวิจัยและชุมชนใกล้เคียง ซึ่งทำให้ประชาชนในพื้นที่วิจัยได้รับรู้ข้อมูลและผลของการวิจัย เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างนักวิจัยในพื้นที่กับชุมชน และระหว่างคนในชุมชนด้วยกัน เกิดการนำความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยไปปรับใช้กับชุมชนของตนเอง ในขณะที่ชุมชนใกล้เคียงก็สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้และดำเนินกิจกรรมในลักษณะที่ใกล้เคียงกันได้ กระบวนการจัดเวทีคืนข้อมูลสู่ชุมชนมีขั้นตอนดังนี้

๑. การเขียนร่างผลการวิจัยเพื่อคืนข้อมูลการวิจัยให้กับชุมชน

๒. นำเสนอร่างผลการวิจัย และปรับแก้รายงานผลการวิจัยตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาในส่วนที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งการเก็บข้อมูลมายังไม่เพียงพอต่อการสรุปผลการวิจัย เป็นต้น

๓. ทำการติดต่อพื้นที่วิจัยเพื่อจัดเวทีชาวบ้านสำหรับคืนข้อมูลการวิจัยให้กับชุมชน โดยการเชิญคนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่วิจัยและชุมชนใกล้เคียงในกรณีและผู้เล่าเรื่องเห็นว่าชุมชนใกล้เคียงจะได้รับประโยชน์จากผลการวิจัยดังกล่าว

๔. ดำเนินการจัดทำเอกสาร สรุปและรายงานผลการวิจัยเพื่อคืนข้อมูลสู่ชุมชน โดยการปรับและใช้ภาษาที่ง่าย ทั้งนี้โดยจะเขียนในลักษณะของการเล่าเรื่องว่า ผู้เล่าเรื่องไปทำอะไรมา พบอะไรบ้าง และให้ชุมชนช่วยดูว่าจะเอาผลที่ได้รับไปใช้อย่างไรบ้าง สิ่งสำคัญที่จะเขียนเน้นย้ำคือ บอกวัตถุประสงค์ของการจัดเวทีชาวบ้านที่เป็นไปเพื่อร่วมรับรู้ การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ร่วมกัน

๕. ดำเนินการจัดส่งรายงานผลการวิจัยไปให้ชุมชนก่อนการจัดเวทีชาวบ้าน เพื่อให้ชุมชนให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) และให้ชุมชนช่วยตรวจสอบผลการวิจัย

๖. ดำเนินการจัดเวทีคืนข้อมูลสู่ชุมชน โดยจะเน้นที่กระบวนการตรวจสอบข้อมูล การทำให้ชาวบ้านเห็นข้อมูลชุมชนของตนเอง และสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของการนำผลการวิจัยไปใช้กับชุมชน

๗. ดำเนินการถอดบทเรียนและจัดทำหนังสือเพื่อเผยแพร่ผลการวิจัย โดยผู้เล่าเรื่องนำผลการวิจัยที่ได้รับมาปรับภาษาโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและชัดเจนเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่วิจัยและประชาชนทั่วไปอ่านโดยคาดหวังว่าผู้อ่านจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับชุมชนของตนเองต่อไป

๘. ทำการเผยแพร่ผลการวิจัยอย่างเป็นทางการ โดยการนำเสนอผลการวิจัยในที่ประชุมทางวิชาการระดับชาติ ตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย

๙. ดำเนินการขยายเครือข่ายของการใช้และเผยแพร่ผลการวิจัย นักวิจัยสร้างเครือข่ายสำหรับการเผยแพร่ผลการวิจัยเป็น ๒ ระดับคือ ระดับพื้นที่ ประกอบด้วยเครือข่ายสุขภาพ เครือข่ายครู เครือข่ายเด็ก และกลุ่มนักจัดรายการ (ดีเจ) และ ระดับสถาบันการศึกษา จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งใน

ส่วนกลางและภูมิภาค โดยได้รับความร่วมมือจากเพื่อนๆ ในทีมวิจัยจัดตั้งเครือข่ายเพื่อขยายผลการวิจัย โดยนำไปวิจัยกับพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป

๑๐. ดำเนินการสร้างเวทีและพื้นที่การเรียนรู้ให้กับนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก โดยมีนักวิจัย (ผู้เล่าเรื่อง) และทีมนักวิจัยเป็นผู้เล่ายังวิจัย สนับสนุนทุนวิจัย และมีเวทีสำหรับนักศึกษาเหล่านั้น กลับมานำเสนอและเผยแพร่ผลการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง เวทีดังกล่าวถือว่าเป็นพื้นที่ของการเผยแพร่ผลการวิจัย การถ่ายโอนและเชื่อมโยงความรู้จากผลการวิจัยเรื่องหนึ่งไปสู่การทำวิจัยใหม่อีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญ

การเผยแพร่ผลงานวิจัยงานสร้างสรรค์สู่สาธารณะเพื่อใช้ประโยชน์

๑. ดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อประมวลองค์ความรู้แบบรวมยอด เพื่อเตรียมเผยแพร่สู่ สาธารณะวงกว้างให้เหมาะสมกับรูปการต่างๆ

๒. ทำการติดต่อหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อนำเสนอผลงานให้พิจารณา โดยพยายาม ปรับรูปแบบและเนื้อหาให้สอดคล้องกับเงื่อนไขของแหล่งเผยแพร่ต่างๆ

๓. ทำการสรุปและนำเสนอผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ให้หน่วยงานที่สนับสนุนทุนวิจัย เช่น สถาบัน พระปกเกล้า สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) กระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น

๔. การนำเสนอบทสรุปในรูปแบบหนังสือ รูปเล่มทางวิชาการและกึ่งวิชาการ เช่น สำนักพิมพ์สายธาร สำนักพิมพ์ผู้จัดการ เป็นต้น

๕. การนำเสนอบทสรุปในรูปแบบบทความทางวิชาการที่มีการอ้างอิงทางวิชาการ เช่น วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นต้น

๖. การนำเสนอบทสรุปในรูปแบบบทความกึ่งวิชาการผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ เป็นต้น

๗. การนำเสนอบทสรุปผ่านรายการสนทนาผ่านสื่อมวลชนหรือช่องทางสาธารณะอื่นๆ เช่น รายการ “รู้ทันประเทศไทย” ทางสถานีโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมอาร์เอสยูวิสโดมทีวี มหาวิทยาลัยรังสิต หรือ งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ เป็นต้น

คลังความรู้ที่ ๓

เทคนิควิธีการที่ทำให้การเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ประสบผลสำเร็จ

งานวิจัย

๑. การกำหนดปัญหาที่กำลังพิจารณาและวัตถุประสงค์อย่างถูกต้องทำให้นักวิจัยสามารถเลือก และกำหนดวิธีการ รวมถึงขั้นตอนได้อย่างรวดเร็วทำให้การทำงานวิจัยมีกรอบและขอบเขตของงานที่ ชัดเจน เหล่านี้เป็นเทคนิคที่นักวิจัยใช้กับการทำวิจัยอยู่เสมอ

๒. การคิดนอกกรอบ ซึ่งหมายถึง การศึกษาบทความอื่นๆ เพื่อสามารถคิดแนวทางใหม่ซึ่งอาจ แตกต่างจากที่นักวิจัยเหล่านั้นเขียนไว้ และพยายามประยุกต์ความรู้จากแขนงอื่นมาใช้ในการวิจัย

อย่างเช่น นำความรู้ทางด้านปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ใช้เวลาคิดวิเคราะห์ ข้อมูลและค้นคว้าตลอดเวลา

๓. ทำวิจัยที่ละหวัข้อให้ได้คุณภาพและเกิดประโยชน์ที่สุด การทำวิจัยโดยทั่วไปควรดำเนินการที่ละหวัข้อให้เสร็จเป็นเรื่อง ๆ ไป เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนและสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. การทำงานต้องอดทนกับงานที่ทำ และต้องซื่อสัตย์กับงานวิชาการรวมถึงเจ้าของข้อมูลมาอ้างอิงในการทำงาน ต้องให้ได้ตามเป้าหมาย และตารางเวลาที่กำหนดไว้ เลือกกรอบเวลาในการทำวิจัยทำให้เสร็จตามเป้าหมาย ให้ทีมวิจัยทุกคนมีส่วนร่วม

๕. ผลลัพธ์ที่ได้จากงานวิจัยต้องเกิดประโยชน์กับผู้อื่นเชิงประจักษ์และสามารถตีพิมพ์ได้

๖. ทำการการทบทวน แก้ไข และปรับปรุงงานวิจัย ซึ่งงานวิจัยอาจไม่ประสบความสำเร็จทุกชิ้น นักวิจัยจึงควรหาความรู้เพิ่มเติม ปรับปรุงวิธีการ ใช้เทคนิคใหม่ เปลี่ยนวิธีคิด เปลี่ยนมุมมอง อาจช่วยให้งานวิจัยนั้นสำเร็จ เมื่อเกิดปัญหาต้องตรวจสอบขั้นตอน เช่น ขั้นตอนการทดลองมีความถูกต้อง ใช้สารเคมีที่เหมาะสม เช่น ตรวจสอบการเสื่อมสภาพ ตรวจสอบฉลาก ตรวจสอบสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการทำงานวิจัย เช่น มีสิ่งรบกวน หรือการไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง อาจพิจารณาลดขอบเขตหรือเปลี่ยนวิธีให้อยู่ในส่วนที่นักวิจัยควบคุมได้

๗. งานวิจัยต้องมีส่วนทำให้ ผู้ร่วมวิจัยเกิดความภูมิใจในการมีส่วนร่วมในงานวิจัยนั้น ๆ

๘. งานวิจัยที่มีจุดเด่นคืองานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน

๙. ผลงานวิจัยซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นสามารถดำเนินการต่อเนื่องเป็นการค้าหรือพัฒนาเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมได้

บทความวิจัยและงานสร้างสรรค์

๑. นักวิจัยควรมีความรู้ด้านเนื้อหา การทบทวนวรรณกรรม การดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย ที่ถูกต้องลึกซึ้ง จะช่วยให้การอธิบายผลการศึกษานำมาซึ่งข้อสรุป เพื่อเขียนรายงานและบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่ได้อย่างมั่นใจ

๒. เพื่อให้มีแรงกระตุ้นในการทำงานวิจัย นักวิจัยควรทำงานภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาทุกขั้นตอนของการวิจัย และควรหาเพื่อนหรือนักศึกษาร่วมอุดมการณ์ ที่จะทำงานวิจัยส่งไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่เดียวพร้อมกันยกตัวอย่างเช่น งานประชุมวิชาการ

๓. นักวิจัยควรกำหนดกรอบเวลาให้กับตัวเองในการเขียนงานวิจัย และอาจใช้เวลานอกเวลาทำงาน และเนื่องด้วยอุปสรรคทางด้านภาษาที่เป็นปัจจัยสำคัญ ผู้วิจัยจึงต้องมีความพยายามและอดทนทำให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยผู้วิจัยต้องวางแผนเวลาในการเขียนงานวิจัย ตรวจสอบ ทบทวน บทความวิจัยของตัวเองอยู่เสมอ ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องมีการเผื่อเวลาเพื่อแก้ไขในส่วนของภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความวิจัยด้วย เพื่อให้ได้ผลงานการวิจัยที่มีคุณภาพและได้รับการเผยแพร่ในวารสารที่ดี

๔. ควรส่งบทความให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา (โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ) ช่วยตรวจทานก่อนส่งบทความ เนื่องจากวารสารและการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหลายแห่งกำหนดให้ต้องส่งบทความเป็นภาษาอังกฤษ

๕. การส่งสมรรถนะการเขียนทั้งในแง่การศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์และเขียนเรียบเรียงเพื่อสามารถเผยแพร่ได้อย่างดี โดยมีการประสานงานติดต่อแหล่งเผยแพร่ในวงกว้าง เพื่อให้ผลงานวิจัยเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

๖. นักวิจัยควรมีเครือข่ายวิจัยทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ และการใช้ช่องทางการประชาสัมพันธ์ และการติดต่อสื่อสารผ่านเว็บไซต์ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การเผยแพร่ประสบผลสำเร็จได้

๗. นักวิจัยควรมีความใส่ใจ อดทน พยายาม มุ่งมั่น ตั้งใจในการวิจัย มีที่ปรึกษา มีที่ปรึกษา และทำงานวิจัยควบคู่ไปกับการเรียนการสอน การเผยแพร่งานวิจัยและการบริการวิชาการแก่สังคม

๘. นักวิจัยควรภูมิใจในงานวิจัยที่เป็นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ที่เป็นไปตามหลักการและวิธีการศึกษาที่ถูกต้อง โดยไม่ได้คัดลอกมาจากงานของคนอื่นๆ

๙. ผู้บริหารต้องเห็นความสำคัญของปัญหาและวิธีการแก้ไขที่ทำได้อย่างเป็นรูปธรรม มีการวางแผนการจัดการที่ดี และมีการปรับเปลี่ยนตามสภาพความเป็นจริง เช่น การฝึกอบรมบุคลากรทางการแพทย์ที่อยู่ในชุมชนแทนที่จะเป็นแพทย์ซึ่งมีโอกาสเปลี่ยนโรงพยาบาลในช่วงใช้ทุน วิธีการฝึกผู้ปฏิบัติจากสองวันเป็นหนึ่งวันโดยปรับเนื้อหาให้ไม่ซับซ้อนและมีการฝึกด้วยตนเองกับเว็บไซต์

๑๐. ผู้บริหารคณะ ควรมีการศึกษาข้อกำหนดการดำรงตำแหน่งทางวิชาการและการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย กลไกในการกระตุ้นนักวิจัยให้ประสบความสำเร็จในการตีพิมพ์ และมีกลยุทธ์ที่สำคัญคือ กำหนดกรอบนโยบายงานวิจัยที่ชัดเจนของหน่วยงาน โดยใช้ปัญหางานวิจัยที่เกิดจากการปฏิบัติงานจริง มีการบูรณาการงานวิจัยของอาจารย์ร่วมกับการเรียนการสอนในวิชาโครงการพิเศษของนักศึกษา รวมถึงจัดให้มีทุนสนับสนุนของคณะบางส่วนเพื่อกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจ

งานแต่งตำรา/หนังสือ

๑. ผู้แต่งตำราหรือหนังสือควรมีความรู้ในเรื่องที่จะเขียนจริง ๆ ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการเขียนสามารถนำมาจากตำราทั้งในและต่างประเทศ เอกสารการดำเนินงาน การอบรม และการอ่านหนังสือ

๒. หมั่นเพิ่มพูนทักษะการสอนและหมั่นหาความรู้เพิ่มเติม

๓. หมั่นสนทนากับผู้รู้

๔. งานวิจัยและงานเขียนหนังสือตำราเรียน ผู้แต่งต้องทำการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นด้วยตนเอง โดยวิธีการอ่าน เพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาที่เขียน ว่าควรมีจุดใดต้องแก้ไข หรือจุดใดบรรยายไม่ชัดเจน และอ่านแล้วตนมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด ก่อนส่งให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรวจสอบอีกครั้ง ผลงานจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นกับ ผู้แต่งที่จะสามารถดำเนินเรื่องเข้าสู่เนื้อหาความคิดที่กินใจ ผู้รับสารได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์ การเรียนรู้ และความสันทัดของผู้เขียน

การผลิตงานสร้างสรรค์

๑. นักวิจัยเน้นการสอนให้นักศึกษาเข้าใจในเบื้องงานสร้างสรรค์ด้วยวิชาเรียน เช่นวิชา CPA ๓๒๒ ชื่อวิชาการเขียนบท CPA ๓๕๑ งานภาพเคลื่อนไหว ๓ มิติ และ CPA ๔๗๑ เทคนิคสร้างการเคลื่อนไหวตัวละครชั้นสูง

๒. นักวิจัยลงมือทำงานจริงและฝึกให้นักศึกษาร่วมลงมือทำ

การจัดเวทีชาวบ้าน

๑. การเผยแพร่ผลงานวิจัยผ่านกระบวนการจัดเวทีชาวบ้าน โดยนักวิจัยใช้ทักษะการเขียนภาษาที่เข้าใจง่าย เพื่อให้ชาวบ้านเกิดการรับรู้ เข้าใจและเข้าถึงผลการวิจัยได้ง่ายและรวดเร็ว อีกทั้งยังสามารถต่อยอดโดยการนำผลการวิจัยไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับชุมชนของตนเองได้ ยกตัวอย่างเช่น ผลการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การสื่อสารเพื่อการทวงหนี้ของกองทุนหมู่บ้านซึ่งคำนึงถึงความเป็นมนุษย์ โดยขั้นแรกจะเริ่มจากการที่ผู้ทวงหนี้ใช้วิธีป้อนจักรยานไปหาลูกหนี้ตามบ้านเพื่อแจ้งกำหนดการใช้นี้ จนถึงขั้นสุดท้ายคือผู้ทวงหนี้ใช้หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้านเพื่อแจ้งกำหนดการใช้นี้ ผลจากการเผยแพร่ผลงานวิจัยผ่านกระบวนการจัดเวทีชาวบ้าน ทำให้ชุมชนใกล้เคียงที่มีปัญหาเดียวกันสามารถต่อยอดโดยการนำผลการวิจัยไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับชุมชนของตนเองได้

๒. การใช้ประโยชน์จากเครือข่ายการเรียนรู้และการวิจัย นักวิจัยใช้พื้นที่เครือข่ายวิจัยที่จัดตั้งขึ้นอย่างไม่เป็นทางการโดยเริ่มต้นจากเพื่อนสู่เพื่อน อาจารย์สู่ลูกศิษย์ และรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง และเครือข่ายที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการตามสถาบันการศึกษาทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมาสร้างความร่วมมือ ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมวิจัยเพื่อขยายผลและสร้างองค์ความรู้ในประเด็น “การรู้เท่าทันสื่อด้านสุขภาพ” ในพื้นที่ที่หลากหลายยิ่งขึ้น

๓. การเชิญชวนให้คนท้องถิ่นซึ่งมีข้อมูล และประสบการณ์ตรงเข้ามามีส่วนร่วมเป็นผู้ช่วยนักวิจัยในโครงการวิจัย จะช่วยให้งานวิจัยสำเร็จได้เป็นอย่างดี

คลังความรู้ที่ ๔

ปัญหาอุปสรรคและแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเผยแพร่ผลงานวิจัยและสร้างสรรค์ให้ประสบความสำเร็จ

การทำงานวิจัย

๑. นักวิจัยมีเวลาในการทำวิจัยมีน้อยมาก เพราะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการสอน แนวทางแก้ไข คือ บริหารเวลา แผนงาน การดำเนินงานระหว่างการสอน และการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานอย่างมีประสิทธิภาพหรืออาจ ต้องใช้เวลานอกเหนือเวลาทำงานในการเขียนบทความวิจัย หรืออาจจำเป็นต้องร่วมงานกับนักวิจัยจากสถาบันอื่น เพื่อให้งานวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งไว้

๒. หน่วยงานขาดแคลน อุปกรณ์และ ห้องปฏิบัติการในการทำวิจัย แนวทางแก้ไขคือ การขอยืม ใช้อุปกรณ์และห้องปฏิบัติการจากหน่วยงานในมหาวิทยาลัย และจากมหาวิทยาลัยภายนอกที่ได้มีการทำความร่วมมือ หรือส่งผลเข้าสู่ห้องปฏิบัติการเพื่อจ้างวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐาน

๓. การเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนส่งผลให้การขอทุนค่อนข้างยากกว่าอาจารย์จากมหาวิทยาลัยของรัฐบาล เพราะหน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่มีข้อกำหนดให้ หน่วยงานภาครัฐเท่านั้นที่สามารถเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยได้ แนวทางแก้ไขคือร่วมมือกับมหาวิทยาลัยภาครัฐขอทุนในฐานะผู้ร่วมวิจัย หรือขอทุนจากหน่วยงานภาคเอกชน

๔. ทุนสนับสนุนงานวิจัยของรังสิตมีค่อนข้างน้อยแต่ก็มีการจัดสรรได้เพียงพอกับความต้องการของนักวิจัยที่พร้อมจะดำเนินงานวิจัย

๕. การไม่เข้าใจปัญหาที่กำลังทำวิจัยอย่างถ่องแท้ และแนวทางแก้ไขคือ การหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เช่น ห้องสมุด การพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนนักวิจัยที่มีปัญหาล้ายๆกัน เป็นต้น

๖. นักวิจัยไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขเวลา เนื่องจากผู้ให้ทุนขอปรับเงื่อนไขเวลาให้สั้นลง แนวทางในการแก้ปัญหาคือใช้สัมพันธภาพที่มีต่อกันระหว่างผู้ให้ทุนและนักวิจัยเพื่อ ช่วยบรรเทาความตึงเครียดและพยายามดำเนินการวิจัยเต็มความสามารถ

๗. การเก็บรวบรวมข้อมูลในบางสาขาที่ยังไม่มีการวิจัยอย่างทั่วถึง ทำได้ค่อนข้างยากในการเข้าถึงข้อมูล แนวทางในแก้ไขคือ ขอเข้าพบผู้ที่มีความน่าเชื่อถือ หรือผู้บริหารท้องถิ่น ของกลุ่มตัวอย่างชี้แจงความจำเป็นของงานวิจัยและการได้รับความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และเชิญเป็นผู้ร่วมทีมวิจัย

๘. ระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ มีความยุ่งยาก ซับซ้อน เพราะเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการวิจัย แนวทางการแก้ไขคือ ศึกษาระเบียบ กฎเกณฑ์ต่างๆให้เข้าใจก่อนเริ่มลงมือเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย และก่อนลงนามในสัญญารับทุนวิจัย

๙. จำนวนอาจารย์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาทำให้ภาระงานเกินความสามารถที่จะเขียนบทความวิจัย แนวทางแก้ไข คืออาจจะต้องเพิ่มจำนวนอาจารย์ให้เพียงพอกับสัดส่วนของอาจารย์ต่อจำนวนนักศึกษา เพื่อให้อาจารย์สามารถทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่

๑๐. นักวิจัยไม่ได้รับความร่วมมือจากนักศึกษา ที่ถูกกำหนดให้เป็นตัวอย่าง (samples) เพราะนักศึกษาไม่ได้รับประโยชน์ร่วมด้วยโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายและเวลา แนวทางการแก้ไขคือ นักวิจัยรับผิดชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายเองบางส่วน เพื่อให้ดำเนินงานวิจัยต่อไปได้ทันตามเวลา

๑๑. การมีสภาพแวดล้อมและผู้ร่วมงานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย แนวทางการแก้ไขคือ พิจารณาให้รอบครอบด้านสถานที่ทำวิจัยและผู้ร่วมวิจัยก่อนดำเนินงานวิจัย ปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมภายใต้เงื่อนไขวิจัยเดิมและเปลี่ยนผู้ร่วมวิจัยหากสิ่งดังกล่าวส่งผลกระทบให้งานวิจัยหยุดชะงัก และทำรายงานให้ผู้ให้ทุนรับทราบถึงปัญหาอุปสรรคและทำการขออนุมัติเพื่อปรับเปลี่ยนภายใต้เงื่อนไขเวลาที่เหมาะสม (ควรคงช่วงเวลาเดิมไว้)

๑๒. การขอสิทธิบัตรในผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญาจะไม่สามารถทำได้หากมีการตีพิมพ์ผลงานวิจัยก่อน แนวทางปฏิบัติคือ นักวิจัยศึกษาแนวทางการจดสิทธิบัตร จากหน่วยงานที่รับผิดชอบของสถาบัน และทำการยื่นเรื่องทันทีหลังจากงานวิจัยเสร็จสิ้น เมื่อยื่นเรื่องถึงหน่วยงานทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศแล้ว นักวิจัยสามารถดำเนินการเผยแพร่บทความวิจัยได้

๑๓. ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการวิจัยจะมีระยะเวลาและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคในระยะเวลาที่จำกัด แนวทางในการแก้ไขคือมีความจำเป็นต้องทำวิจัยเพื่อหาผลิตภัณฑ์ใหม่ต่อไปและปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค

๑๔. การตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารที่มีปัจจัยผลกระทบด้านการอ้างอิงสูง จะต้องมีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ได้มาตรฐานในการทำงานวิจัย แนวทางในการดำเนินการคือ ศึกษาทบทวนวรรณกรรมให้รอบรู้รอบด้าน เกี่ยวกับการเผยแพร่ เทคนิคการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัย ที่เป็นที่ยอมรับสำหรับการเผยแพร่ในวารสาร

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

๑. อุปสรรคด้านภาษาเนื่องจากเป็นภาษาทางวิชาการมีความยากต่อการเขียน และการทำให้ข้อมูลเป็นตรรกะ แนวทางการแก้ไขคือ ต้องเรียน ต้องฝึก ต้องกล้าที่จะเริ่มเขียนโดยมีที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ

๒. ในการเขียนงานวิจัยที่เป็นภาษาต่างประเทศ มักจะพบข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ ดังนั้นแนวทางการแก้ไขคือต้องมีการตรวจทาน ตรวจสอบภาษา ตรวจสอบไวยากรณ์อย่างละเอียดรอบคอบโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านภาษาโดยเน้นผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก

๓. ในการส่งงานวิจัยไปยังวารสารต่างๆ อาจถูกปฏิเสธการรับตีพิมพ์ได้ ดังนั้นจะต้องเตรียมใจเพื่อไว้ด้วย แนวทางในการดำเนินการคือ ศึกษาขอบเขตของแต่ละวารสารให้ชัดเจน และทำตามข้อกำหนดของวารสารอย่างเคร่งครัด เช่น คำนี้ถึง การค้นพบใหม่ของงานวิจัย จำนวนตัวอย่างที่มากพอ การมีใบรับรองด้านจริยธรรมการวิจัย

๔. เนื่องจากปัจจุบันนี้มีการแข่งขันสูงมากในการเผยแพร่ผลงานวิจัย จึงต้องเน้นที่คุณภาพและความทันสมัยของงานวิจัย ดังนั้นเมื่อผู้วิจัยทำงานวิจัยเสร็จแล้วจึงควรรีบตีพิมพ์ผลงานมิฉะนั้นงานวิจัยจะล้าสมัย แนวทางในการแก้ไขคือ ดำเนินการเขียนบทความไปบางส่วนพร้อม ๆ กับการดำเนินงานวิจัย

๕. ในบางวารสารที่ส่งไปตีพิมพ์ผู้ทรงคุณวุฒิอาจมีข้อเสนอแนะกลับมาให้ทำงานวิจัยเพิ่มเติมหรือวิเคราะห์ข้อมูลใหม่ก่อนที่จะรับตีพิมพ์ ดังนั้นแนวทางคือผู้วิจัยต้องดำเนินการตามที่คุณวุฒิแนะนำ เพื่อเวลาและพร้อมรับมือกับปัญหานี้

๖. นักวิจัยไม่ควรท้อแท้กับปัญหา แต่มีการแก้ปัญหา ปรับเปลี่ยน ไปตามความเหมาะสม หาสาเหตุของปัญหาให้ชัดเจน เช่น มีปัญหาในการประสานงาน กับสัตวแพทย์ที่จะดมยาสลบให้สัตว์ทดลอง ก็ได้ไปเข้าเรียนอบรม จนสามารถทำขั้นตอนการดมยาสลบสัตว์ทดลองเองได้ และได้ข้อคิดว่า ควรลดการพึ่งพา บุคลากรอื่น ๆ ให้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้ ปัญหาการค้นคว้าผลงานวิจัย เอกสารวิชาการ ซึ่ง

ทางมหาวิทยาลัยฯ อาจมีการเข้าถึงวารสารต่างประเทศ ที่ไม่มากพออาจแก้ไขปัญา โดยการประสานงานบุคลากรในมหาวิทยาลัยอื่น ซึ่งอาจเป็นสมาชิวารสารนั้น ๆ เพื่อให้ช่วยสืบค้นให้ หรือทำการสืบค้นและยืม และส่งการสำเนาผ่านการช่วยเหลือจากบรรณารักษ์ของห้องสมุด

๗. การขาดประสบการณ์ในการเผยแพร่ผลงานวิจัยทำให้มีโอกาสถูกปฏิเสธการตีพิมพ์ แนวทางการแก้ไขคือ การนำเสนอผลงานวิจัยในงานสัมมนาวิชาการ จะช่วยให้มีการปรับปรุง และพัฒนาบทความวิจัยและมีโอกาสได้รับการตีพิมพ์มากขึ้น

๘. การส่งผลการวิจัยเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาฝรั่งเศส หรือภาษาทางการอื่นใดของสหประชาชาติ ยังมีปัญหาและอุปสรรคมาก เพราะยังขาดผู้ทรงคุณวุฒิคนไทย ในประเทศไทยมีน้อยที่มีความพร้อมที่จะให้คำปรึกษาและบริการในเรื่องการเขียนและเรียบเรียงบทความเป็นภาษาต่างชาติ แนวทางในการแก้ไขคือ ใช้บริการการตรวจทานภาษาจากสำนักพิมพ์ของวารสารนั้น ๆ และ หาเครือข่ายวิจัยจากต่างประเทศเพื่อช่วยเหลือ

๙. บางครั้งบทความวิจัยอาจถูกปฏิเสธแนวทางการแก้ไขคือ ต้องเตรียมเขียนเพื่อนำเสนอในรูปแบบหลากหลายให้สอดคล้องกับประเภทของแหล่งเผยแพร่ ดังนั้นจึงอาจต้องทำงานซ้ำซ้อนบ้างและต้องจัดเอกสารและจัดลำดับความสำคัญให้เหมาะสม

๑๐. การเผยแพร่ในแหล่งตีพิมพ์ทางวิชาการมีกระบวนการหลายขั้นตอนทั้งการพิจารณาอนุมัติจากผู้เชี่ยวชาญ การแก้ไขปรับปรุง รวมทั้งมีกำหนดระยะเวลาที่ค่อนข้างกระชั้น แนวทางการดำเนินการคือ นักวิจัยจำเป็นต้องติดตามและดำเนินการอย่างใกล้ชิด ซึ่งอาจต้องมอบหมายให้ผู้ช่วยวิจัยคอยประสานงาน

๑๑. เมื่อส่งผลงานตีพิมพ์แล้วถูกปฏิเสธหรือถูกแก้ไข นักวิจัยไม่ควรท้อแท้ แนวทางการแก้ปัญหาคือการยอมรับเปิดใจรับความคิดเห็นทางด้านวิชาการที่แตกต่างรวมถึงลดความยึดมั่นและเชื่อมั่นในตนเองให้น้อยลง

๑๒. เจื่อนใจด้านครอบครัวอาจส่งผลให้การเผยแพร่งานวิจัยไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมาย แนวทางการดำเนินการคือ พึงระลึกเสมอว่าอาจารย์มีภารกิจ ๒ ด้านหลักคือ สอนหนังสือ กับศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ ซึ่งเป็นสองด้านที่สัมพันธ์และสนับสนุนกัน เพราะการเพิ่มพูนศักยภาพทางวิชาการ ย่อมทำให้เราบ่มเพาะให้ผลผลิตของเราหรือสถาบันของเราเยี่ยมยอดมากยิ่งขึ้น นี่คือการเชื่อหรือศรัทธาพื้นฐาน ที่จะทำให้เราฟันฝ่าเรื่องเงื่อนไเวลา เงื่อนไกรงานและครอบครัวของเราไปได้

งานเขียนหนังสือ

๑. ไม่สามารถแต่งหนังสือหรือตำราได้ตามเป้าหมายเนื่องจากมีเวลาค่อนข้างน้อยมาก แนวทางการแก้ไขคือเริ่มจาก การเขียนเอกสารคำสอนก่อน แล้วจึงพัฒนาสู่การเขียนหนังสือหรือตำรา

๒. ผู้แต่งยังขาดผู้มีประสบการณ์ในการชี้แนะ แนวทางคือ การเข้าร่วมสัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านการเขียนตำรา หาผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเขียนตำราเป็นที่ปรึกษา

๓. การเขียนหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจเป็นเรื่องที่ยาก จำเป็นต้องดูลักษณะการเขียนจากผู้มีประสบการณ์ ซึ่งจะหาได้จาก ผู้แต่งที่มีผลงานวิชาการ ที่ได้มีการตีพิมพ์หลาย ๆ เรื่อง นอกจากนี้ยังต้องอ่านและศึกษาแนวทางของท่านเหล่านั้นก่อน

๔. การเขียนหนังสือไม่ควรนำรูปภาพจากอินเทอร์เน็ต หรือรูปภาพคน มาใส่ประกอบในเนื้อหา แต่ควรจะเป็นรูปภาพ หรือตารางที่ผู้เขียนสร้างขึ้นมาเอง

๕. การนำข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต มาประกอบการเขียน จำเป็นต้องตรวจสอบและเปรียบเทียบกับเนื้อหาบทความทางวิชาการและงานวิจัยอื่นๆ ก่อนนำมาเป็นข้อมูลอ้างอิงในหนังสือที่แต่งหรือเรียบเรียงขึ้นใหม่

๖. การเขียนตำราเรียนประกอบการสอน ต้องใช้เวลานาน ซึ่งอาจจะต้องใช้เวลาเกือบ ๑ ปี ต่อหนึ่งเล่มดังนั้นผู้เขียนจำเป็นต้องบริหารเวลาให้ดี

๗. การตีพิมพ์ในรูปแบบหนังสือหากเป็นผู้แต่งหน้าใหม่ อาจต้องติดต่อสำนักพิมพ์หลายแหล่ง เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของแหล่งพิมพ์ ยกเว้นถ้ามีชื่อเสียงและตลาดตอบรับ ดังนั้นผู้วิจัยทั่วไปต้องสั่งสมประสบการณ์ให้มีผลงานเผยแพร่สู่สาธารณะอย่างต่อเนื่อง จึงจะมีโอกาสได้รับการพิจารณาตีพิมพ์

๘. ไม่สามารถเขียนตำราเพื่อประกอบเป็นการเรียนการสอนได้ เนื่องจากไม่มีวิชาเรียนที่ตรงกับงานวิจัย แก้ไขด้วยการเขียนเป็นตำราให้ความรู้ทั่วไป

การจัดแสดงงานสร้างสรรค์และงานประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

๑. การจัดงานในระดับนานาชาติเป็นครั้งแรกยังขาดประสบการณ์ จึงมีความไม่คล่องตัว แนวทางการแก้ปัญหาคือ การจัดประชุม เพื่อการกระจายงานและการควบคุมการดำเนินงานให้ดีขึ้น เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหา

๒. การทำงานในระดับนานาชาติต้องใช้บุคลากรที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีซึ่งมีจำนวนไม่มากพอ แนวทางการแก้ปัญหาคือ จัดอบรมภาษาอังกฤษให้บุคลากรมากขึ้น

การจัดทำงานสร้างสรรค์

๑. เนื่องจากนักศึกษายังขาดประสบการณ์ แนวทางแก้ไขคือ ให้ออกาสนักศึกษาฝึกฝนในงานภาคปฏิบัติมากขึ้น

๒. การขาดพื้นที่ในการเก็บไฟล์งาน มีแนวทางแก้ไขคือจัดให้มีฮาร์ดดิสก์ขนาดใหญ่ช่วยเก็บงาน

๓. การควบคุมและติดตามงานขณะทำงานอาจารย์ไม่สามารถทำได้อย่างทั่วถึง แนวทางการแก้ไขคือ การใช้โปรแกรม Team Viewer ซึ่งเป็นโปรแกรมใช้ฟรีเพื่อเป็นตัวควบคุมเวลาอยู่ ณ สถานที่นั้น ๆ และใช้ควบคุมการ render โดยผ่านมือถือหรือ iPad

๔. อาจารย์ไม่มีพื้นที่สำหรับ render farm ทำให้การทำงานล่าช้า แนวทางแก้ไขคือ ทำงานแยกเป็นส่วน ๆ โดยให้นักศึกษาช่วย render คนละส่วน

๕. ทีมงานส่วนใหญ่ทำงานแบบอิสระ (freelance) ไม่สามารถทำงานในเวลาเดียวกัน แก้ไขโดยใช้โปรแกรมสื่อสารชื่อ Skype ช่วยให้อาจารย์สามารถสื่อสารพูดคุยผ่านอินเทอร์เน็ตได้

การจัดเวทีชาวบ้าน

๑. ปัญหาด้านการบริหารจัดการงบวิจัย นักวิจัยขาดประสบการณ์การบริหารจัดการงบวิจัยที่มีจำนวนมากคือ กว่า ๒๐ ล้านบาท ทำให้การดำเนินโครงการในระยะแรกประสบปัญหาเรื่องการใช้งบประมาณให้ตรงตามหมวดที่กำหนด อีกทั้งมีงบประมาณเหลือภายหลังการดำเนินโครงการ ซึ่งนักวิจัยมีแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวคือ ขอคำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่ที่ดูแลเรื่องงบประมาณและทุนของหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย เช่น สกว. สสส. ส่วนงบประมาณที่เหลือก็นำไปใช้จัดเวทีให้กับเครือข่ายทำกิจกรรมถอดบทเรียนและจัดทำหนังสือเพื่อเผยแพร่ผลการวิจัย

๒. ปัญหาด้านการบริหารจัดการคน โดยพื้นฐานที่นักวิจัยยังขาดประสบการณ์ในการมองคน การคบคน และการไว้ใจคน จึงทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการรับคนเข้าทำงาน แนวทางการแก้ไข คือ สอบถาม ตรวจสอบ ทดสอบผู้ที่รับเข้าทำงาน และสอบถามผู้ที่ร่วมพัฒนาชุมชน เพื่อสามารถรับคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานเข้าร่วมทำงาน

๓. ปัญหาด้านการบริหารจัดการเวลา เนื่องจากต้องรับผิดชอบงานในหลายส่วน ทั้งงานด้านการสอนซึ่งถือเป็นงานประจำ งานวิจัย และงานด้านการบริการสังคมอื่นๆ ซึ่งทำให้ในบางครั้งไม่สามารถบริหารเวลาได้ดีเท่าที่ควร ส่งผลให้หลายครั้งงานเสร็จไม่ทันตามเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ แนวทางการแก้ไข คือ ต้องบริหารจัดการเวลาให้ได้ พยายามมองปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งที่ท้าทายและต้องหาทางออกที่ดีที่สุด

๔. ปัญหาการเดินทาง จากสถานที่พักไปเก็บข้อมูลในต่างอำเภอจะต้องมีความระมัดระวังเกี่ยวกับเส้นทางที่จะใช้เดินทางและพื้นที่ที่มีความเปลี่ยว รวมทั้งตรวจสอบความพร้อมของยานพาหนะที่จะใช้ในการเดินทาง

คลังความรู้ที่ ๕

คุณลักษณะของคณาจารย์ที่มีความเป็นเลิศด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยและสร้างสรรค์

การเขียนบทความวิจัย

๑. นักวิจัยมีความมุ่งมั่นมองปัญหาการวิจัยและปัญหาด้านเวลาเป็นเรื่องท้าทายและหาแนวทางแก้ไขอย่างเป็นระบบ และกล้าคิดนอกกรอบ มีวินัย มีจรรยาบรรณนักวิจัย และมีใจเอื้อเฟื้อเพื่อนร่วมงาน

๒. การเรียนรู้และพัฒนางานวิจัยจากความผิดพลาด และมีความสุขกับการเขียนงานวิจัย

๓. การมีทัศนคติเชิงบวกกับงานวิจัย การใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ เช่น ชอบทำงาน ชอบคิด ชอบจินตนาการ ชอบแก้ปัญหา ชอบฟังตนเองและภาคภูมิใจกับผลงานและรักในอาชีพการเป็นอาจารย์

๔. การประเมินตนเองจากบทความวิจัยของตนเองกับผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ

๕. การได้รับการยอมรับจากคนส่วนมาก การประพาดิตินให้มีคุณค่า และรู้จักอดทนต่อสิ่งที่คาดหวัง

๖. การเข้าร่วมอภิปรายงานวิจัยกับบุคคลผู้มีความรู้ และสนใจความรู้ด้านวิชาการต่าง ๆ ที่หลากหลายที่สามารถนำมาพัฒนาตนได้

๗. การเพิ่มพูนทักษะการเขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อสร้างความมั่นใจอยู่เสมอ

๘. การเปิดรับแนวทางวิจัยที่หลากหลายมุมมอง การลงมือทำโดยไม่ต้องหวังผลตอบแทนมากนัก และยอมเสียสละในบางส่วน การมีทักษะทำงานเป็นทีม ทำงานตามลำดับความสำคัญ มีประสบการณ์จริง และมีแรงสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร

๙. การมีความรู้ด้านทฤษฎีที่เหมาะสม และสามารถใช้ซอฟต์แวร์ที่ทันสมัยเพื่อช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑๐. การเรียนรู้ วิธีคิด วิธีวิเคราะห์ วิธีจัดการด้านการเผยแพร่ จากต้นแบบบุคคลตัวอย่าง (เช่น อาจารย์ที่ปรึกษา) โดยการทำงานเป็นผู้ช่วยวิจัยให้อาจารย์ที่ปรึกษา

ตำรา/หนังสือ

๑. ผู้แต่งตำรา หรือหนังสือควรมีการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่องจากทุกแหล่งที่เผยแพร่

๒. การเข้าร่วมเป็นทีมวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งถูกต้องเพื่อนำมาเขียนตำรา

๓. การเข้าร่วมอบรมสัมมนาเสมอ ช่วยให้ทราบความก้าวหน้าในวงการวิชาการ

๔. การติดตามปัญหาบ้านเมือง และสนใจการอ่านเอกสาร ในรูปแบบที่หลากหลาย

๕. การมีมุมมองแบบสหวิทยาการ

๖. การเลือกเขียนตำรา หรือหนังสือที่ตอบโจทย์ต่อสังคม

๗. การหมั่นศึกษาความรู้จากผู้มีประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลรอบตัว

๘. การมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กร ทั้งภายในและภายนอก การคิดทำงานเพื่อประโยชน์ต่อสังคม

การจัดเวทีชุมชนชาวบ้าน

๑. การเป็นนักบริหารจัดการ ทั้งงานวิชาการ และจัดการคนที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน

๒. การมีวุฒิภาวะทางอารมณ์สูง สามารถรับมือกับความหลากหลายทางอารมณ์ของบุคคลในชุมชนและบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

๓. การเรียนรู้การเป็นผู้นำเครือข่ายและเป็นพี่เลี้ยงให้นักวิจัยหน้าใหม่

๔. การเรียนรู้การสร้างกลไก ที่จะนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อพื้นที่อย่างแท้จริง

๕. การมองงานชุมชนเป็นงานที่เสียสละ เป็นการได้ทำบุญ และปัญหาทุกอย่างอาจจะแก้ไขได้

๖. การมีทักษะที่จะเขียนงานวิชาการให้อยู่ในรูปแบบภาษาที่ง่าย คนทั่วไปเข้าใจและนำความรู้ไปต่อยอดได้

๗. การมีทักษะการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมกับชาวบ้านในพื้นที่วิจัย

๘. การทำงานวิจัยให้เป็นเรื่องง่ายและบูรณาการไปกับวิถีการดำเนินชีวิตของชาวบ้านในชุมชน

การจัดประชุมวิชาการระดับนานาชาติ/จัดนิทรรศการ/งานสร้างสรรค์

๑. การมุ่งเน้นจัดกระบวนการให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมวิสัยทัศน์ และความเป็นนานาชาติ
๒. การหาแนวทางในการสร้างศักยภาพบุคลากร และการสร้างเครือข่ายระดับนานาชาติ
๓. การมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ รู้จักผู้เกี่ยวข้องในหลากหลายสาขา
๔. การยอมรับปัจจัยภายนอกที่ควบคุมไม่ได้

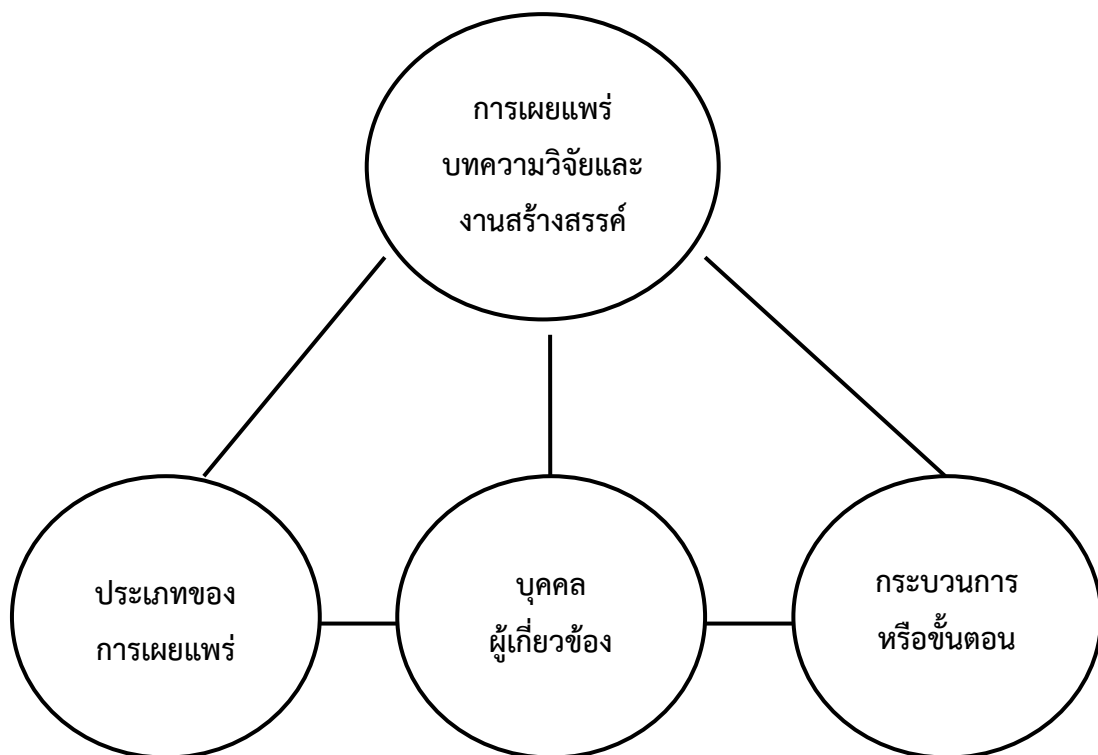
การขอสิทธิบัตร

๑. การมีองค์ความรู้ ความอดุสาหะ มุ่งมั่น ในการทำวิจัยเพื่อผลสำเร็จ
๒. การมีความรู้จริง รู้ชัด เชื่อมั่นในผลงานวิจัย
๓. การดำเนินการนโยบายด้านการวิจัยที่เหมาะสม
๔. การมีทักษะ การนำเสนอผลงานอย่างมืออาชีพ และมีการเผยแพร่ผลงานอย่างต่อเนื่อง

บทที่ ๓

บทสรุป

ผลการถอดบทเรียนของผู้ที่มีความสามารถด้านการเผยแพร่บทความวิจัยและงานสร้างสรรค์ รายบุคคลจากบุคลากรต้นแบบด้านการเผยแพร่ด้านงานวิจัยและสร้างสรรค์จำนวน ๓๐ คนะ โดยมี หลักการคัดเลือกบุคคลต้นแบบจากคุณสมบัติที่สำคัญคือ การได้รับทุนอุดหนุนวิจัย การเผยแพร่บทความ วิจัยลงวารสาร การมีตำราเผยแพร่ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ หรือมีงานสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง มีการจด สิทธิบัตร หรือได้รับเชิญเป็นวิทยากร และมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป โดยการ นำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และพัฒนาเป็นชุดประสบการณ์องค์ความรู้ด้านการเผยแพร่งานวิจัยและงาน สร้างสรรค์ คณะทำงานสรุปและนำเสนอชุดประสบการณ์จากข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อเผยแพร่ให้เกิดการ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ และบุคคลผู้สนใจ และพัฒนา มหาวิทยาลัยรังสิตให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ต่อไป ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่บทความวิจัยและ งานสร้างสรรค์มีรายละเอียดดังนี้

๑. บุคคลผู้เกี่ยวข้องในการการเผยแพร่บทความวิจัยและงานสร้างสรรค์ ได้แก่

นักวิจัย คือ ผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติในศาสตร์เฉพาะสาขาที่ถนัด มี แรงบันดาลใจและทัศนคติที่ดีต่องานวิจัย เป็นผู้มีความจรรยาบรรณ ความซื่อสัตย์ มานะ อดทน มุ่งมั่นในการ

พัฒนาอุปสรรค อันจะเป็นบทเรียนสำคัญที่ฝึกให้นักวิจัยมีความเข้มแข็ง สามารถยืนหยัดอยู่บนความถูกต้องและดีงามในวงการวิชาการ

อาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ที่มีส่วนผลักดันให้งานวิจัยนั้นประสบผลสำเร็จ อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ให้ประสบการณ์มากกว่าจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักวิจัยได้เรียนรู้ เป็นผู้ช่วยเหลือให้นักศึกษาต่อสู้กับอุปสรรคนานัปการ รวมทั้งด้านการเขียนบทความวิจัย

เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมวิจัย ผู้ช่วยวิจัย มีบทบาทเกื้อกูลซึ่งกันและกันในการแบ่งปันประสบการณ์ทั้งความสุขและความทุกข์อันเนื่องมาจากการทำงานวิจัย การตีพิมพ์บทความวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อนในที่นี้หมายรวมถึงนักศึกษาผู้เข้าเรียนรู้การทำงานวิจัยพร้อมไปกับอาจารย์

ผู้บริหาร การที่ผู้บริหารมีนโยบายสนับสนุนส่งเสริมงานวิจัยและการเผยแพร่ จะช่วยให้การทำงานตามเป้าหมายแผนงานทั้งระยะสั้นและระยะยาวประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารควรมีความยืดหยุ่นเพื่อให้การทำงานวิจัยมีการปรับให้เหมาะสมกับสถานการณ์บนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์

ผู้รับสาร หรือผู้อ่านบทความ ผู้เขียนบทความจะต้องคำนึงถึงการสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ และมีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย หากเขียนบทความเพื่อชุมชนก็จะแตกต่างจากการเขียนเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารวิจัยและวิชาการ

๒. ประเภทของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในวงการวิชาการที่สำคัญ แบ่งตามลักษณะธรรมชาติของสาขาวิชาการได้หลายรูปแบบ คือ

๑. การนำเสนอผลงานวิจัยในรูปแบบของการนำเสนอปากเปล่า หรือแบบโปสเตอร์ในงานประชุมวิชาการที่มีเอกสารประกอบการประชุม

๒. การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ

๓. การเผยแพร่ในรูปแบบของหนังสือหรือตำราทางวิชาการ

๔. การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในรูปแบบของการจัดนิทรรศการและการออกแบบ เช่น เกมส์ มัลติมีเดีย การจัดแสดงดนตรี การจัดนิทรรศการและแนวปฏิบัติด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นต้น

๕. การเผยแพร่ในรูปแบบของการจัดเวทีชาวบ้าน

๖. การเผยแพร่แลกเปลี่ยนระหว่างชุมชนนักปฏิบัติ

๓. กระบวนการหรือขั้นตอนการเผยแพร่บทความวิจัยและงานสร้างสรรค์ และการแต่งตำรา

การเขียนบทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ และการเขียนตำรา มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

การเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

๑. การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยควรทบทวนจากวารสารการวิจัยต่าง ๆ ที่ครอบคลุมเนื้อหาวิชาการที่ต้องการ

๒. เนื้อหาในบทความวิจัยควรครอบคลุมหัวข้อต่าง ๆ คือ บทคัดย่อ บทนำ วัตถุประสงค์ วิธีการวิจัย ผลการวิจัย วิจารณ์ผลการวิจัย สรุปผลการวิจัย และเอกสารอ้างอิง

๓. การตีพิมพ์บทความวิจัยให้ประสบความสำเร็จ ควรทำการคัดเลือกวารสารที่จะลงตีพิมพ์ให้เหมาะสมระหว่างเนื้อหาของงานวิจัยกับข้อกำหนดหรือขอบเขตของวารสารนั้น ๆ ดำเนินการตามรูปแบบกระบวนการ การวางแผน ระเบียบวิจัย ข้อกำหนดของวารสาร และส่งบทความให้กองบรรณาธิการ

๔. ทำการศึกษาข้อมูลประชาสัมพันธ์ที่เชิญชวนให้นักวิจัยนำผลงานลงตีพิมพ์วารสารในประเทศ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะปรากฏในช่องทางต่าง ๆ เช่น บันทึกรายชื่อ จดหมายเชิญ หรือเว็บไซต์ เป็นต้น

๕. ทำการศึกษาข้อกำหนดต่าง ๆ ของวารสารที่จะส่งไปตีพิมพ์ รวมถึงค่าธรรมเนียมสำหรับการตีพิมพ์ เมื่อเลือกวารสารหรือช่องทางที่จะตีพิมพ์ได้แล้ว ให้อ่านข้อกำหนดที่ระบุไว้และจัดเตรียมต้นฉบับให้ถูกต้องตามข้อกำหนด ควรเขียนบทความวิจัยให้กระชับเนื่องจากวารสารคิดค่าใช้จ่ายตามจำนวนหน้าตีพิมพ์

๖. ควรพิจารณาวารสารที่มีค่าปัจจัยผลกระทบ (impact factor) ด้านการอ้างอิงที่เหมาะสมกับผลงานวิจัย และอยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI)

๗. การจัดเตรียมบทความ (manuscript) ตามรูปแบบที่วารสารกำหนด เมื่อร่างบทความวิจัยเสร็จควรมีการทบทวนก่อน และส่งให้ทีมวิจัยช่วยอ่าน นักวิจัยอาจเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีชื่อเสียงในงานวิจัยประเภทนั้นเป็นผู้เขียนหลัก (corresponding author)

๘. ตรวจสอบรายการที่ต้องส่งกับบทความตามที่ทางวารสารต้องการ (submission checklist) พร้อมจดหมายนำส่งถึงบรรณาธิการวารสารหรือคณะกรรมการจัดการประชุม ให้ครบถ้วนและถูกต้อง

๙. ผลการตอบรับจากบรรณาธิการ เมื่อได้รับการตอบกลับควรปฏิบัติตามข้อเสนอแนะอย่างละเอียดทุกขั้นตอน เช่น แก้ไขเพิ่มเติม ทำงานเพิ่มบางส่วน ให้อธิบายเหตุผลหากไม่สามารถทำตามได้

๑๐. การส่งผลงานในการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ ผู้วิจัยต้องศึกษาข้อมูลการส่งผลงานรวมถึงลักษณะการนำเสนอว่าเป็นการนำเสนอผลงานแบบปากเปล่า หรือโปสเตอร์ ควรศึกษาข้อมูลและรายละเอียดการประชุมล่วงหน้าทั้งด้านเกี่ยวกับสถานที่ จำนวนผู้ฟัง และไฮไลท์อุปกรณ์ในห้องประชุม

การเขียนตำรา

๑. ตำรา เป็นผลงานเขียนทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเนื้อหาสาระของทั้งวิชา หรือส่วนหนึ่งของวิชาที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในหลักสูตรการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ตำราอาจได้รับการพัฒนามาจากเอกสารคำสอนจนถึงระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่มีใช้ผู้เรียนในวิชานั้น แต่สามารถอ่านและทำความเข้าใจในสาระของตำรานั้นด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้น

๒. เนื้อหาของตำรา ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์ สรุป การอ้างอิงและบรรณานุกรม ทั้งนี้อาจมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์

๔. การอธิบายสาระสำคัญในตำรา ต้องมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่าง หรือกรณีศึกษาประกอบ ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้

๕. การเผยแพร่ตำรา ทำได้หลายวิธี เช่น การพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (printing house) หรือสำนักพิมพ์ (publishing house) การถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม หรือทำในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซีดีรอม ฯลฯ การเผยแพร่ต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรเท่านั้น

๖. จำนวนพิมพ์ เป็นดัชนีอย่างหนึ่งที่สามารถแสดงถึงการเผยแพร่ตำราได้อย่างกว้างขวาง หรืออาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ก็ได้เช่นกัน

๗. การได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น ๆ และตำรานั้นต้องได้ใช้ในการเรียนการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา

๘. ลักษณะคุณภาพของตำราระดับดีเด่น เป็น“ตำรา” ที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ มีการวิเคราะห์และเสนอความรู้ หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ มีการสอดแทรกความคิดริเริ่มและประสบการณ์ หรือผลงานวิจัยของผู้เขียนที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน สามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือนำไปปฏิบัติได้ มีลักษณะเป็นงานบุกเบิกทางวิชาการ และมีการสังเคราะห์จนถึงระดับที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ (body of knowledge) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาการ หรือวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ (ศ.เกียรติคุณ ดร.นิธิยา รัตนพานนท์. แหล่งที่มา: www.academic2hec.mutpacth/doc/GPO/How-to-use.ppt วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

เมืองเอก ถนนพหลโยธิน จังหวัดปทุมธานี 12000

โทร. (662) 997-2222-30 โทรสาร (662) 533-9470

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ที่ 1047/2555

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้

เพื่อให้การดำเนินงานด้านการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 จึงให้ยกเลิกคำสั่งที่ ว 007/2552 และแต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการความรู้ ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการอำนวยการ

1. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายเทคโนโลยี	กรรมการ
3. คณบดีวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์	กรรมการ
4. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
5. คณบดีคณะวิทยาศาสตร์	กรรมการ
6. คณบดีคณะนิเทศศาสตร์	กรรมการ
7. คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	กรรมการ
8. ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานวิชาการ	กรรมการ
9. ผู้อำนวยการสำนักงานวางแผนพัฒนาคุณภาพ	กรรมการ
10. ผู้อำนวยการสำนักงานบุคคล	กรรมการ
11. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัย	กรรมการ
12. ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์	กรรมการ
13. ผู้อำนวยการศูนย์บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ	กรรมการ
14. ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง	กรรมการ
15. ผู้อำนวยการสำนักงานประกันคุณภาพ	กรรมการ
16. ผู้อำนวยการศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้	กรรมการ
17. ผู้อำนวยการสำนักหอสมุด	กรรมการ

18. ผู้อำนวยการสำนักงานการตลาด	กรรมการ
19. ดร.จิรัชฌา วิเชียรปัญญา	กรรมการ
20. ผู้อำนวยการศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

ลง ณ วันที่ 5 ตุลาคม 2555

(ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์)

อธิการบดี

ภาคผนวก ข

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้

มหาวิทยาลัยรังสิต

เมืองเอก ถนนพหลโยธิน จังหวัดปทุมธานี 12000
โทร. (662) 997-2222-30 โทรสาร (662) 533-9470

คำสั่งมหาวิทยาลัยรังสิต

ที่ 1219/2555

เรื่อง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้

ตามที่มหาวิทยาลัยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ ที่ 1047/2555 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2555 นั้น เพื่อให้การดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ขอแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้เพื่อดำเนินงานในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านเทคนิคการเรียนการสอน

1. ผศ.อารีรัตน์ แยมเกษร	ประธานคณะกรรมการ
2. รศ.ดร.ทัศนีย์ ปัญจานนท์	อนุกรรมการ
3. รศ.ดร.กาญจนา จันทะประเสริฐ	อนุกรรมการ
4. ผศ.ดร.พงษ์จันทร์ อยู่แพทย์	อนุกรรมการ
5. ผศ.ศิริวรรณ วาสูกี	อนุกรรมการ
6. ดร.จิรัชมา วิเชียรปัญญา	อนุกรรมการ
7. นายกิตติศักดิ์ ไตรพิพัฒพรชัย	อนุกรรมการ
8. ผศ.สมศักดิ์ เอื้ออัสชาลัย	อนุกรรมการและเลขานุการ
9. นางเบญจพร เกาะแก้ว	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านเทคนิคพัฒนาภาษาอังกฤษ

1. นายอรุณ สีสะอำไพ	ประธานคณะกรรมการ
2. ดร.นครเทพ ทิพย์สุภาราษฎร์	อนุกรรมการ
3. นางสาวศิริมน ศรีนพรัตน์	อนุกรรมการ
4. นางสาวสุพัตรา ตูจินดา	อนุกรรมการ
5. นางจิตติมาน เกียรติวิจิตรพันธ์	อนุกรรมการ
6. นายปวิศร ช่อมศิลป์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านบรรณารักษ์

1. ศาสตราจารย์ รศ.ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	ที่ปรึกษา

รับทราบ รณน 1
แล้วจึงส่งเอกสารฉบับนี้
12/11/55

2. นายอานันท์ หาญพาณิชย์พันธุ์	ที่ปรึกษา
3. นายอนุสรณ์ ศรีแก้ว	ประธานคณะกรรมการ
4. นายสำนิตย์ แสงขาม	อนุกรรมการ
5. นายอชิตพล ฉัตรวรารกร	อนุกรรมการ
6. ดร.อาภา หวังเกียรติ	อนุกรรมการ
7. ว่าที่ ร.อ.(หญิง) ภัทรมน สุวพันธุ์	อนุกรรมการ
8. นางสาวสาวิตรี ดีดวง	เลขานุการ
9. นายนครินทร์ ลีศิริวัฒนา	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

1. ผศ.ดร.พงษ์จันทร์ อยู่แพทย์	ประธานคณะกรรมการ
2. รศ.ดร.ทัศนีย์ ปัญจานนท์	อนุกรรมการ
3. รศ.ดร.วิมล ชอบชื่นชม	อนุกรรมการ
4. รศ.พิศประไพ สารศาลิน	อนุกรรมการ
5. ร.ต.(หญิง)ผศ.ดร.วรรณิ์ ศุขศาสตร์	อนุกรรมการ
6. ผศ.ดร.นฤพนธ์ ไชยยศ	อนุกรรมการ ✓
7. ผศ.ดร.วิวรรธน์ ปาณะสิทธิพันธุ์	อนุกรรมการ
8. ผศ.อารีรัตน์ แยมเกษร	อนุกรรมการ
9. ดร.จิรัชมา วิเชียรปัญญา	อนุกรรมการ
10. นายกิตติศักดิ์ ไตรพิพัฒพรชัย	อนุกรรมการ
11. ผศ.อังสนา โยธินารักษ์	อนุกรรมการและเลขานุการ ✓
12. นางสาวกนกรัตน์ ครุภูมิโส	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดการความรู้ด้านการบริหารจัดการที่เป็นเลิศ

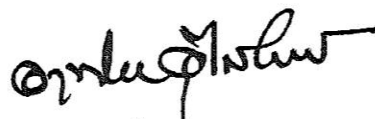
1. ดร.มลิวลย์ ประดิษฐ์ธีระ	ประธานคณะกรรมการ
2. รศ.ดร.ธรรมศักดิ์ รุจิระยรรยง	อนุกรรมการ
3. ดร.กุลยรัตน์ หล่อมนั้นพรตน์	อนุกรรมการ
4. ดร.กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ	อนุกรรมการ
5. นางนันทนา กุญชร ณ อยุธยา	อนุกรรมการ
6. นางสาวผการัตน์ จำปาน้อย	อนุกรรมการ
7. นางสาวสุกัลยา วงศ์ชมบุญ	อนุกรรมการ
8. นางสาวชะอ้อน พันถิ่น	อนุกรรมการและเลขานุการ

โดยกำหนดให้คณะกรรมการการจัดการความรู้มีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. กำหนดขอบเขตประเด็นความรู้ย่อย (Knowledge Domain) ที่ต้องการจัดการความรู้
2. จัดทำแบบฟอร์มสำหรับการสร้าง แสวงหา และเก็บรวบรวมความรู้ตามขอบเขตประเด็นความรู้ย่อยที่กำหนดไว้
3. สื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคลังความรู้
4. ประมวลและกลั่นกรองความรู้ที่ได้รับจากการจัดการความรู้ของคณะ สถาบัน สำนักงานและหน่วยงานต่างๆ
5. จัดเวทีเพื่อการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
6. สื่อสาร เผยแพร่และถ่ายโอนความรู้ผ่านช่องทางที่หลากหลาย
7. จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี และนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการการจัดการความรู้มหาวิทยาลัยรังสิต

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555

(ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์)

อธิการบดี

ภาคผนวก ค

รายชื่อคณะ/สถาบัน/วิทยาลัยที่ส่งแบบถอดความด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

วิทยาลัยแพทยศาสตร์

คณะเภสัชศาสตร์

คณะพยาบาลศาสตร์

คณะเทคนิคการแพทย์

คณะกายภาพบำบัด

คณะการแพทย์แผนตะวันออก

คณะทันตแพทยศาสตร์

คณะทัศนมาตรศาสตร์

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะวิทยาศาสตร์

วิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีชีวภาพ

สถาบันการบิน

คณะบริหารธุรกิจ

คณะบัญชี

คณะเศรษฐศาสตร์

วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ

วิทยาลัยนานาชาติ

สถาบัน Chinese Business School

คณะศิลปะและการออกแบบ

คณะดิจิทัลอาร์ต

คณะนิเทศศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์

คณะนิติศาสตร์

วิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม

สถาบันการทูตและการต่างประเทศ

คณะศึกษาศาสตร์

สถาบันภาษาอังกฤษ

วิทยาลัยบริหารรัฐกิจและรัฐศาสตร์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วิทยาลัยดนตรี

สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย